

(Drugo, nadopunjeno i prerađeno izdanje)

**Praiskonski počeci
Božjeg Stvaranja,**
(u čemu se sastojalo)
**Otpadništvo Lucifera
i prvobitnih anđela te**
(koji je)
**Božji Plan Spasenja
od vječnosti**
(I)

Tematska knjižica

br. **15**

SADRŽAJ

-----†-----
Prvo-stvoreno biće... Objašnjenje pada... Božji Plan povratka... Sadašnja sudbina Lucifera...
-----†-----

'Prvo-stvoreno biće... Svjetloša... Otpadništvo od Boga...', (BD 5612)	3
'Proces stvaranja i otpadništvo bića...', (BD 8566)	6
'Uzrok cijelog stvaranja... Pad Lucifera... ', (BD 7399)	8
'Objašnjenje pra-duha i pada... ', (BD 8459)	10
'Grieh se sastojao u odbijanju Ljubavne snage... ', (BD 8880)	12
'Sotonina priroda... Pad i iskupljenje... ', (BD 5610)	14

-----†-----
Što je u sebi materijalno stvaranje i koja mu je svrha... Put povratka... Aktivnost bića u stvaranju...
-----†-----

'Stvaranje je Božje djelo... ', (BD 8613)	17
('Agonija bića bez samo-svjesnosti... Rimljanima 8:19-22' – BD 6988)	18
'Razvojni proces duhova kroz stvaranje... ', (BD 7699)	20
'Svrha stvaranja... Proces evolucije... ', (BD 5703)	21
'Proces razvoja... Zakon prisile... Etapa slobodne volje... ', (BD 5125)	22
'Ponovna promjena bića u Ljubav... ', (BD 7380)	24

-----†-----
*Beskrajno dugo vrijeme je bilo potrebno palom duhovnom
za njegov razvoj prema gore... Zemaljski zadatak ljudskog bića...*
-----†-----

'Evolucijski put na Zemlji... ', (BD 7800)	25
'Vremensko poimanje evolucije Zemlje... ', (BD 8252)	27
'Razvoj Zemlje i ljudskog bića... ', (BD 6295)	28
'Da li je čovjek evoluirao (od majmuna) ili...!?', (BD 8235)	30
'Stvaranje čovjeka... Prvi grijeh... ', (BD 5800)	32

-----†-----
*Znanje o praiskonskom grijehu nužno je za shvaćanje Čina Spasenja
Isusa Krista... Razlog za Njegovu ogromnu patnju na Križu...*
-----†-----

'Znanje o praiskonskom grijehu je nužno da bi se shvatio čin Spasenja... da bi se Isusa Krista priznalo kao Izbavitelja... ', (BD 8806)	36
'Praiskonski grijeh i značaj čina Spasenja... ', (BD 7136)	37
'Praiskonski grijeh... Zračenje Ljubavi... Isus Krist... ', (BD 6087)	39
'Učestalo pitanje: Zašto je Bog Ljubavi dozvolio...?', (BD 8715)	40

-----†-----
Zašto čovječanstvo općenito nije upoznato sa ovim izuzetno važnim znanjem?!...
-----†-----

'Duhovno stanje prije raspeća... Knjiga nad knjigama... ', (BD 8397)	42
--	----

'Zašto čovječanstvo općenito ne zna za Božji plan Spasenja... Skori Kraj poziva na objašnjenja...'; (BD 8465)	44
BERTHA DUDDE – 'Autobiografija'	46

'Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo (*Luciferu*), sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru naroda? U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.' A sruši se u Podzemlje, u dubine provalije!"

Izaija 14:12-15

'Bog anđela koji sagriješije nije poštedio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom bezdanu da budu čuvani za sud.'

2 Petrova 2:4

'I anđele, koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana, okovane u mraku vječnim okovima.'

Judina 1:6

†

*Prvo-stvoreno biće... Objašnjenje pada... Božji Plan povratka...
Sadašnja sudbina Lucifera i njegova aktivnost...*

†

Bertha Dudde, br. 5612, 28 Veljače 1953

**PRVO-STVORENO BIĆE... SVJETLONOŠA (LUCIFER)...
OTPADNIŠTVO OD BOGA...**

Vaš ljudski razum može shvatiti apsolutnu Istinu samo do određenog stupnja, pošto je čista duhovnost jedino duhovno objašnjiva. Ovo objašnjenje će biti prihvaćeno od strane duha u vama i, zaista, preko duše također predano razumu, ali razum je i dalje previše svjetovan i prema tome ne može kopati tako duboko u duhovno znanje da bi shvatio sve. Ipak, Moj Duh sebe izražava kroz duhovnu iskru u vama, i svatko tko ima Ljubavi će također i shvatiti značenje onog što mu govorim:

Moja stvaralačka volja je bila ogromna, Moja snaga neiscrpna, i Ja Sam pronašao Svoje blaženstvo u ostvarivanju Svojih misli i planova. I to blaženstvo se htjelo izraziti, Moja Ljubav se htjela predati, Ja Sam pored Sebe želio drugo biće da također uživa ono što je Mene činilo neopisivo sretnim. Ja Sam Svoju samoću doživljavao kao nedostatak kojeg Sam mogao promijeniti u bilo kojem trenutku ako Sam to želio... I Ja Sam Sebe želio ponovno otkriti u biću koje bi sa Mnom trebalo biti blisko sjedinjeno, koje Sam želio oblikovati kao Svoje ogledalo, kao Moju vlastitu sliku, da bih ga mogao obdariti sa neograničenim blaženstvom i na taj način također povećati Moje blaženstvo. Ja Sam želio stvoriti takvo biće i ta volja je bila dovoljna, pošto je Moja volja bila snaga koja je uvijek postupala sa Ljubavlju i mudročću. Biće koje Sam prikazao u vanjskom obliku iz unutra Sebe Samog je uistinu bio Moja slika ali Me ipak nije mogao vidjeti, jer da Me mogao vidjeti on bi zahvaljujući prevelikom blaženstvu prestao postojati, pošto ni jedno biće ne može izdržati pogled u Mene (*u smislu, 'nitko ne može vidjeti Boga kakav je On uistinu u Svojoj suštini a da ne bude uništen'; Izlazak 33:20*). Jer svako biće, čak i Moja najsavršenija slika, je uvijek samo proizvod Moje snage Ljubavi, dok Sam Ja sama snaga Ljubavi i osvjetljujem sve sa neusporedivom intenzivnošću ali, kao rezultat, Mene biće koje Sam prikazao u vanjskom obliku iz unutra Sebe Samog ne može izdržati. Ali stvorivši ovo biće Ja Sam imao posudu u koju je snaga Moje Ljubavi mogla neprestano teći, i stoga je ono sa ovim neprestanim uplivom snage od Mene također primilo Moju stvaralačku volju, Moju snagu, Moju mudrost i Moju Ljubav preko svake granice. Kao rezultat toga, ono je sada bilo sposobno iskusiti isto blaženstvo, bilo je u mogućnosti iskoristiti svoju snagu u skladu sa svojom vlastitom voljom, moglo je biti stvaralački aktivno na svoje

vlastito zadovoljstvo i na taj način neprestano povećavati Moje blaženstvo, jer to je bila Moja snaga koja je omogućila biću da tako čini i Ja Sam uživao u njegovoj sreći...

I sada su iz ovog bića proizašla bezbrojna druga bića iste prirode... Sva ona su bila djeca Moje Ljubavi u zračćem svjetlu, u najvišem savršenstvu, pošto je iz Moje slike koju Sam stvorio i Moje bezmjerne Ljubavi moglo nastati jedino najviše savršenstvo, pošto smo mi dijelili istu volju. Obje naše Ljubavi su sebe ponovno pronašle u stvorenim bićima, pošto ništa ne-savršeno nije postojalo sve dok su Moja volja i Moja Ljubav djelovali kroz ovo prvo-stvoreno biće. To je bio jedan prosvijetljeni svijet duhova, u kojem je izvorno stvorenih duhova bilo u velikom broju... Moja snaga je neograničeno utjecala u biće koje Sam odabrao za Sebe kao nositelja svjetla i snage... A samo biće je bilo više nego blaženo sretno... Ali Ja Sam želio povećati to blaženstvo još više; Ja nisam htio da ono bude vezano Mojom voljom već da bude aktivno po svojoj vlastitoj volji koja.... ako je biće bilo savršeno i ako bi tako savršeno ostalo... je bila Moja volja. Jer biće, pošto Sam ga Ja stvorio, nije bilo sposobno imati ni jednu drugu volju. Ali Ja Sam želio da ono može djelovati neovisno... pošto je jedina karakteristika Božanskog bića da je Ljubav tako moćna unutar sebe da je odlučujući čimbenik volje koja se kreće u istom pravcu poput Moje. Ja Sam od Svog prvo-stvorenog bića želio primiti ovu Ljubav što je, međutim, istovremeno trebalo rezultirati u njegovom konačnom savršenstvu, tako da ono više nije bilo aktivno kao stvoreno biće (*koje djeluje samo*) u skladu sa Mojom voljom već bi trebalo uživati neograničeno blaženstvo stapajući se sa Mojom voljom iz Ljubavi prema Meni...

Ali da bi prošlo ovaj ispit Ljubavi i volje to biće je moralo imati potpunu slobodu volje. Ono Me nije vidjelo ali Me prepoznalo i priznalo pošto je bilo prosvijetljeno... Međutim, ono je vidjelo bezbrojna bića stvorena njegovom voljom, i to biće je osjećalo za sebe kako je njihov stvoritelj bez obzira na spoznaju da je svoju snagu primilo od Mene... i biće je bilo zavidno na Mojoj snazi... Iako je bio vidljiv bićima koja je stvorio, ipak je bio svjestan svojeg izvorišta u Meni, ali je za sebe tražio pravo vladanja nad tim bićima predstavljajući im sebe kao izvor snage, kao jedinu silu sposobnu stvarati... Tako rekuć Mi je uskratio Ljubav da bi mogao vladati... Vi ljudska bića ne možete shvatiti proces putem kojeg je samo-svjesno biće moglo prekoračiti u potpuno pogrešno razmišljanje ali to je objašnjivo slobodnom voljom koja, sa ciljem da bi postala aktivna, mora također biti sposobna, iako ne mora, učiniti pogrešan izbor.

Nositelj svjetla i snage je na jednoj strani vidio dokaz snage prenešene kroz njega, ipak on nije vidio sam izvor snage. Stoga je on sebe proglasio vladarom nad svojim stvorenim duhovima i također Me njima htio predočiti kao ne-postojećeg. On je na njih pokušao prebaciti svoju sada oprečnu volju... I sada je trenutak odluke, dokazivanja njihova savršenstva, došao također za bića koja su bila stvorena od strane svjetlonoše uz pomoć Moje snage... Moja snaga je bila prirodna svim tim

bićima, oni su bili u potpunosti prosvijetljeni i gorjeli su od Ljubavi prema Meni, Kojeg nisu mogli vidjeti ali Kojeg su ipak spoznavali i priznavali. Ali oni su također ljubili svoga stvoritelja, pošto je snaga koja ih je stvorila bila Ljubav koja je zračila iz prvostvorenog bića i omogućavala mu stvarati. Ta Ljubav je sada morala odlučiti, i podijelila se...

Užasna zbrka je nastala među duhovima koji su se osjećali natjerani donijeti odluku. Ali... pošto je Moja snaga Ljubavi učinkovito bila svjetlo... bilo je razumljivo kako je ono što ih je tjeralo ka prvotnom izvoru snage bilo snažnije u mnogih bića, da se njihova Ljubav prema onome koji se odvojio od Mene i koji je prema Meni navaljivao sa pojačanom silom smanjivala... Jer svjetlo u njima je bila spoznaja kako Sam Ja bio Vječna Ljubav. Svako biće je uistinu imalo ovo znanje, ali je također imalo slobodnu volju koja nije ovisila o znanju, inače ne bi bila slobodna. I duhovni svijet se podijelio... biće prikazano u vanjskom obliku (tj. utjelovljeno u izvanjskoj formi; eksteralizirano) izvan Mene Samoga je imalo svoje sljedbenike baš kao što Sam Ja imao Svoje, čak iako nisam bio vidljiv. Ali učinak Moje snage je bio toliko snažan da su se mnoga bića okrenula od onog koji Mi se htio suprotstaviti... Njihova volja je zadržala ispravan pravac, dok su svjetlonoša i njegovi sljedbenici krivo usmjerili svoju volju, tako su se oni dobrovoljno odvojili od Mene što je prouzročilo njihovo propadanje u ponor...

Na taj način je svjetlonoša (*Lucifer = hebrejski: הילל heylel hay-lale'*), potpuno prosvijetljeno biće koje Sam prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga, postalo Moj protivnik (*Sotona = hebrejski: שטן satan saw-tawn' = protivnik, onaj koji se odupire*), dok se sve što je proizašlo iz njega, što je bilo stvoreno od strane obje naše Ljubavi, dijelom okrenulo prema Meni a dijelom prema njemu, zavisno kakvim je sjajem Ljubavi bilo prožeto. Čim se svjetlonoša odvojio od Mene bića su iskusila neodređenu potrebu za određenim polom. Slobodna volja se započela otkrivati i razvijati... niti Ja a niti Moj protivnik nismo silom utjecali na njih, oni su jedino bili izloženi zračenju obiju naših snaga koje su svako biće željele pridobiti za sebe. Priliv Moje snage je bila čista Ljubav i utjecala je na bića tako žestoko da su Me ona prepoznala i priznala bez da su Me vidjela, ali oni su također mogli prepoznati promjenu u volji prvostvorenog bića. Međutim, pošto su oni mogli vidjeti to biće mnogi su ga slijedili, to jest, oni su sebe podredili njegovoj volji i tako se udaljili od Mene. No druga prvobitno stvorena bića su se pak osjećala kao Moja djeca i dobrovoljno su Mi ostali odani, jedino ih je bio puno manji broj. Ti su bili prvostvorena bića koja su nastala iz najblaženije stvaralačke volje Mojeg svjetlonoše i Mojeg neizmjernog pritjecanja Ljubavne snage. I ova snaga Ljubavi je bila također prirodna tim bićima i postojano ih je gurala ka Meni, jer oni su sadašnju volju svojeg stvoritelja prepoznali kao pogrešnu i stoga su se okrenuli od njega. Druga bića su također mogla doći do ove spoznaje ali oni su slijepo slijedili onog kojeg su mogli vidjeti, i njihova volja je bila poštovana i Ja na nijedan način na nju nisam utjecao,

pošto se ta odluka volje morala dogoditi sa ciljem da bi se stvorena bića oblikovala u neovisno savršenstvo. Biće koje Me napustilo je povuklo veliki broj sljedbenika u bezdan, jer udaljiti se od Mene znači težiti prema bezdanu, smjerati ka potpuno suprotnom stanju, koje stoga predstavlja tamu i slabost, gubitak znanja i snage. Dok su Moja djeca blaženo ostala u najsajnijem svjetlu i ogromnoj snazi, u blaženstvu.

Nakon pada Lucifera, svjetlonoše, njegova snaga je bila poražena... On više nije mogao aktivno stvarati i oblikovati iako Ja nisam povukao snagu od njega pošto je on bio Moja živa tvorevina. Njegova moć i snaga su počivali u njegovim sljedbenicima, kojima je sad gospodario kao princ tame. Ali oni su također proizvodi Moje Ljubavi koje Ja svome protivniku neću prepustiti zauvijek. Sve dok ta bića i dalje dijele njegovu volju oni pripadaju njemu; ali čim Ja uspijem okrenuti njihovu volju prema Meni on ih je izgubio, i stoga se njegova snaga umanjuje u istoj mjeri u kojoj Ja oslobađam zatvorenike od njegove kontrole koja, međutim, uvijek pretpostavlja slobodnu volju toga bića.

I to je svrha Mojeg vječnog plana Spasenja, kojeg gorljivo i sa najvećom Ljubavlju podržavaju svi stanovnici kraljevstva svjetla, Moji anđeli i arhanđeli, jer svi oni su Moji pomagači koji nastoje ponovno donijeti blaženstvo njihovoj paloj braći, koja su ga jednom dobrovoljno odbacila... I ovaj rad oslobađanja će uspjeti, čak i ako bude potrebno beskonačno dugo vrijeme prije nego se posljednji jednom otpali duh vrati k Meni, dok Mi se čak i prvo-stvoreno biće koje je jednom proizašlo iz Moje Ljubavi opet ne približi u svojoj žudnji za Mojom Ljubavlju... dok se ono također pokajnički ne vrati u Očevu kuću, koju je jednom dobrovoljno napustilo (*Luka 15:11-32*). AMEN

Bertha Dudde, br. 8566, 22 Srpanj 1963

PROCES STVARANJA I OTPADNIŠTVO BIĆA...

Vjerujte Mi, Ja ću vas rado podučiti kada prepoznam vašu čežnju za istinskim znanjem, budući jedino Ja isijavam svjetlo i ovo svjetlo prožima tamu... Međutim, vi ste i dalje u području tame gdje svjetlo treba biti odaslano ka vama sve dok niste tako ispunjeni sa njime da ga onda također sami možete predati dalje... Ali vi ćete biti prijemčivi za Moju zraku svjetla čim žudite razjašnjenje u svezi predjelà koji su za vas i dalje u tami... Onda vas Ja mogu prosvijetliti, Ja vas još jednom mogu postepeno vratiti u stanje prosvjetljenja i uvesti vas u znanje koje će vas usrećiti. I u vama će biti svjetlo, vi ćete znati odakle ste došli i koji je vaš konačni cilj na Zemlji (vidi Knjižicu br. 61, 'Konačni cilj')... Vi možete primiti ovo znanje jedino od Mene Samoga, Koji Sam vas stvorio za Svoje zadovoljstvo...

Vi ste proizašli iz Mene Osobno... Moja snaga Ljubavi je prikazala u vanjskom obliku izvan Mene Samoga žive tvorevine koje su bile poput Mene Osobno, koje su bile neovisna bića... stvorena od strane Mene kao minijature Mene Samoga. Dao Sam život tim tvorevinama, to jest, one su bile sposobne stvarati i raditi poput Mene, one su bile također sposobne čuti Moj glas (*BD 6852, 8739*) i prema tome su znali za Mene Osobno kao njihova Boga i Stvoritelja, i oni su Mi bili vjerno privrženi i užasno sretni... Ali vi ljudi znate malo ili ništa o kraljevstvu ovih jednom blaženih duhova... Ovo je kraljevstvo bilo izvorno stvoreno kada Sam želio prepoznati Sebe Samoga u odrazima Mene Samoga, kad Sam stvorio posude u koje Sam mogao izliti Moju Ljubav... Stvorio Sam duhovna bića budući je Moja beskonačna Ljubav željela sebe predati, ona je željela utjecati u slična bića čije Mi je savršenstvo pružalo nezamislivo blaženstvo... Stvorio Sam duhovni svijet sa živim stanovnicima za Moj užitak, nastanio Sam ga sa tvorevinama najveličanstvenije vrste i radovao se blaženstvu bića, kojima Sam dao takvu sreću budući Me Ljubav, koja je bila i ostaje Moja temeljna priroda (*1 Ivanova 4:8,16*), to motivirala napraviti...

Ovaj je duhovni svijet postojao jedno beskonačno dugo vrijeme u skladu i najintimnijem jedinstvu svih bića sa Mnom, Njihovim Stvoriteljem i Skrbnikom... Jedno beskonačno dugo vrijeme volja i Ljubav ovih bića su se slagali sa Mojom... Budući je prvostvoreno biće, kojeg Sam Ja Osobno prikazao u vanjskom obliku izvan Mene Samoga u potpunom savršenstvu, Mene ljubilo duboko i privrženo. Ono je pronašlo neograničeno blaženstvo u neprestanom stvaranju novih bića dovedenih u život kroz njegovu volju i primjenu Moje snage... koja se podudarala sa Mojom voljom, budući je Ljubav koju je ovo biće osjetilo za Mene rezultirala u istoj volji. Posljedično tome, nije bilo nesklada u duhovnom svijetu, ništa nije proturječilo Mojoj volji, to je bio svijet neograničene sreće budući su sva stvorena bića bila prepuna svjetla i snage i bila su sposobna stvarati koristeći njihovu vlastitu volju... koja je također bila Moja volja sve dok je snaga Moje Ljubavi prožimala sve Moje žive tvorevine... Ali ovo savršeno stanje nije trajalo... jer Ja nisam ograničio duhovna bića Mojom voljom, dao Sam slobodnu volju svakom pojedinačnom biću kao znak njegove božanstvenosti...

Prvo stvoreno biće... Lucifer... je također imao ovu slobodnu volju... i on ju je zloupotrijebio... Međutim, Lucifer je mogao dobrovoljno željeti isto kao i Ja Osobno i on bi bio beskrajno sretan i ostao tako zauvijek... Ali on je zloupotrijebio njegovu slobodu volje i usmjerio ju pogrešno, što je rezultiralo u duhovnoj pobuni posljedice koje vi ljudi uopće ne možete razumjeti. Unatoč tome, vi ljudi ste proizvodi ove prošle duhovne pobune... Lucifer, prvo stvoreno biće, sa kojim Sam bio u neprestanom kontaktu kroz Riječ, je bio sposoban razmišljati, kao što su to bila sva stvorena bića, i prema tome je on također bio sposoban dati pogrešno značenje Mojoj Riječi... On je imao slobodnu volju i mogao je prema tome također promijeniti smjer njegova uma. On je bio sposoban napustiti zakon vječnog reda i uspostaviti

potpuno pogrešne zamisli i, čineći tako, prouzročio je mentalnu zbrku u sebi baš kao i u bićima koja su ga slijedila, što je rezultiralo u teškim posljedicama... On je također prenio njegove pogrešne misli bićima dovedenim u postojanje od strane njegove volje i upotrebom Moje snage... nastalo je opće protivljenje Meni, bića su Mi se odupirala, oni više nisu bezrezervno prihvatili Moje osvjetljenje Ljubavi i pri tom su postajali slabiji i mračniji... Oni su revoltirali protiv zakona vječnog reda, njihove su misli krenule njihovim vlastitim putem...

Ovo je rezultiralo u neopisivom kaosu u gomili prvobitno stvorenih duhova koji su onda trebali odlučiti koga će slijediti... što je rezultiralo u odvrgnuću bezbrojnih bića od Mene. Međutim, Ja to nisam zaustavio, Ja Sam u tome jedino vidio sredstva koja će voditi do čak većeg blaženstva nego Sam mogao dati 'stvorenim' bićima... koja su zasigurno bila isijana od strane Mene u svem savršenstvu ali koji su unatoč tome bili uvijek samo Moje 'djelo'... Sada, nakon otpadništva od Mene, oni su imali mogućnost vratiti se opet kao 'djeca' što bi uvelike povećalo njihovo blaženstvo, budući se povratak k Meni kao 'dijete' mora ostvariti potpuno dobrovoljno ali onda će biće biti potpuno neovisno o Meni, Mojoj sili i Mojoj volji, ipak ono će obitavati potpuno unutar Moje volje budući je, zbog njegova savršenstva, ono u cijelosti prihvatilo Moju volju... Vi ljudi ste na ovoj stazi povratka ka Meni dok još živite na ovoj Zemlji, i ako ste dobre volje Moje vječno svjetlo Ljubavi vas može još jednom prožeti, i svo znanje koje ste jednom posjedovali ali ste ga dobrovoljno odbacili može biti od strane vas zadobijeno ponovo... I Ja ne poznajem većeg blaženstva nego vam dati ovo znanje, nego vam ponuditi Moju ogromnu Ljubav i promijeniti vaše stanje tame i neznanja, tako da ćete postati kakvi ste bili u početku, tako da ćete opet postići neograničenu sreću, tako da ćete postići vaš cilj i povratiti Mi se kao istinska djeca, vašem Ocu od vječnosti, Čija Ljubav jeste i uvijek će pripadati vama koji ste jednom proizašli iz Njegove Ljubavi. AMEN

Bertha Dudde, br. 7399, 27 Kolovoza 1959

UZROK CIJELOG STVARANJA... PAD LUCIFERA...

U početku ste bili slobodna, svjetlosti i snage prepuna bića, koja su mogla stvarati i djelovati u neslućenoj blaženosti i koja su to i činila prema Mojoj volji. U početku ste bili Božja slika i prilika, stvoreni u svoj potpunosti i savršenosti, koja vas je i činila Bogu jednakim bićima i koja vam je stvarala vrhunsku blaženost. Ali to stanje nije bilo vaša vlastita zasluga, nego je bilo određeno stvaranjem, jer iz Mene nije moglo proizaći ništa nesavršeno i budući je svako stvoreno biće bilo iste prirode kao i Pra-Biće Koje ga je postavilo u postojanje.

Ja Sam bio Stvoritelj svih tih bića, tako da su ta bića mogla biti jedino vrhunski savršeno oblikovana bića, koja su bila 'istovrsna' sa Mojim Pra-Bićem. Ali Meni nije bilo dovoljno takvo stvaranje, nisu Mi bila dovoljna takva bića koja su morala biti takva kakvima Sam ih Ja stvorio, već Sam oko Sebe želio imati bića koja bi bila oblikovana isto kao i Ja, a koja bi to oblikovanje sama sprovela.

To zvuči nerazumljivo onim ljudima koji ne pokušavaju shvatiti uzrok cijelog stvaranja, koji još nisu razmišljali o tome šta je moglo prouzročiti cijeli čin stvaranja... a razumljivo je samo ljudima koji su duhovno probuđeni, kojima dakle mogu biti objašnjeni svi međuodnosi.

Jedno savršeno-stvoreno biće nije moglo postupati drugačije nego dobro, sve dok djeluje samo u Mojoj volji, dakle dok svoje misli prima od Mene i dok ih je moralo obrađivati po Mojoj volji. Ali takvo jedno biće jeste i mora ostati samo Moje 'stvorenje'... koje Mi i pored svoje savršenosti nije bilo dovoljno.

A Ja Sam sva bića opremio sa slobodnom voljom, jer jedino biće slobodne volje je savršeno biće. I ta slobodna volja Mi je trebala pomoći upotpuniti djelo koje Sam započeo, a koje je moralo biti nastavljeno od strane samoga stvorenja, kako bi od 'stvorenja' postala 'djeca', koja bi trebala sa Mnom i uz Mene stvarati i djelovati u vrhunskoj blaženosti. Slobodnoj volji nisu bile postavljene granice, niti na gore, niti na dolje... i ta slobodna volja se tada trebala pokazati; biće koje je moglo otpasti od Mene u slobodnoj volji je trebalo ostati uz Mene i time dokazati svoju božanstvenost.

To su stvorenja i mogla, jer su se nalazila u blistavijem svjetlu i jer Me jesu prepoznavala i priznavala kao svojeg Boga i Stvoritelja... ali pred očima im se nalazio još jedan drugi cilj... cilj koji su mogli vidjeti, za razliku od Mene Koji Sam im bio nevidljivi Bog, a Kojeg su htjeli vidjeti.

Vidljivi anđeoski duh bio je Lucifer, prvo iz Mene proizašlo djelo stvaranja, koje je blještalo u svoj svojoj ljepoti i koji je time ostalim stvorenjima bio vidljiv. A i on je morao proći ispit slobodne volje, i on je morao dokazati svoju božanstvenost time što bi svoju volju slobodno sam od sebe podredio Mojoj volji, usmjeravajući je po Mojem vječnom redu, kao što je priličilo njegovom Božanskom biću... Ali, on je krivo usmjerio svoju volju... to je mogao uz pomoć svoje slobode, i Ja mu nisam postavljao nikakva ograničenja kad je svoju volju okrenuo od Mene postajući Mi nasuprotnim polom.

Nisam ga spriječavao kad je u tom nastojanju utjecao na sva ostala bića, i time sam i njima ostavio potpunu slobodu odluke... za Mene ili za njega. I tek ta odluka bića je određivala sudbinu bića, koja su bila proizišla iz Moje Ljubavi i koje je Moja Ljubav željela učiniti Mojom djecom, što je pak bio, a i ostaje zadatak samih tih bića. Dakle,

svim od Mene stvorenim bićima Sam ostavio potpunu slobodu odluke, i samo jedan mali dio je prošao taj ispit volje i ostao uz Mene, dok je veći dio slijedio Lucifera strmoglavljujući se u ponor, što će reći: gubeći svjetlo, snagu i slobodu, koji se tek kroz beskrajno dugo vrijeme mogu povratiti, kako bi tada u vrhunskoj blaženosti kao djeca obitali uz Mene, djeca koja su se sama oblikovala, kao što je i bio Moj plan prilikom stvaranja... i zbog čega Ja neću otpočiniti, sve dok nisam postigao Moj cilj. AMEN

Bertha Dudde, br. 8459, 5 Travnja 1963

OBJAŠNJENJE PRA-DUHA I PADA...

Sva Moja briga i pažnja su usmjereni vama koji Mi želite služiti u posljednjem vremenu pred Kraj. Jer vi trebate ispraviti još puno zablude koju vam otkrivam, time vam u ruke stavljajući sredstvo za borbu protiv nje, što nikako ne bi mogli bez Moje Riječi iz visine... Znam gdje je razmišljanje ljudi još zbunjeno, znam gdje su se u njima očvrštnula shvaćanja kojih se ne žele rado riješiti, a koja ne odgovaraju Istini. Ali svima želim dati svjetlo, onima koji su od Mene primili nalog za širenje Istine, želim prosvijetliti razmišljanje.

Uvijek vam mogu dati samo jedno te isto objašnjenje kako ste vi od Mene nekoć isijana bića, koja nisu ispunila smisao svog postojanja, jer su Mi se suprotstavila. To što Sam Ja isijao kao snagu su bila samo-svjesna bića sposobna za razmišljanje, opasana slobodnom voljom... dakle ne mrtvi proizvodi, već bića koja su u sebi imala život, jer Moja snaga koja je bila njihova pra-supstanca, jeste i ostaje nešto živo što 'forsira' (na) aktivnost... Dakle, toj sili Sam dao formu stvorenja, što treba shvatiti duhovno, jer međusobno su se mogli gledati kao predivna bića u blistavom svjetlu. Svako isijano biće je bilo biće za sebe... kao nezavisno postavljeno i sva su bila neprestano prožimana snagom Moje Ljubavi.

Bile su to slike i prilike Mene Sâmoga, bile su to minijature Mojeg Vlastitog Bića, koji su samostalno mogli djelovati u snazi i svjetlu i koji su se nalazili u najvišoj savršenosti, pošto je iz Mene moglo proizaći samo savršeno. I ta su bića od Mene otpala, putem svoje slobodne volje su se obrnula u suprotno, izgubivši svoju savršenost, postajući falična i bijedna, jer su odbi(ja)li Božansko svjetlo Ljubavi koje ih je prožimalo, i posljedično su se lišila Božanskoga. Ali su bića nastavila postojati, jedino što su napustila Ljubav, i to je bilo moguće jer im je kao dokaz njihovog Božanskog porijekla bila svojstvena slobodna volja, koja se mogla razvijati u bilo kojem smjeru i koja se ispoljila u Bogu nasuprotnom smjeru.

Biće je sâmo odbilo Božju Ljubavnu snagu, dakle Moje neprestano zračenje Ljubavi, i to je značilo njegov pad u najdublji ponor, jer je postalo nesposobno za aktivnost i u svojoj supstanci se ukrutilo. Dakle ono stvorenje, jednom od Mene stvoreno u svem savršenstvu, se samovoljno udaljilo od Mene i sve više je težilo u ponor. To odmetanje duhova od Mene vam je uvijek iznova bilo objašnjeno, i znate u čemu se sastojalo odmetanje od Mene: u tome da je Moja Ljubav bila odbijena. Time se stvorenje učinilo nesposobnim za aktivnost.

Ali kako je stvorenje sâmo po sebi, bilo od Mene isijana snaga koja nije mogla biti neaktivna, ta je snaga morala djelovati na drugi način, i to je bilo omogućeno tako što je ta snaga bila preoblikovana u stvaranje... time djelujući onako kako odgovara Mojoj volji. Dakle pâlo stvorenje je obavljalo jednu korisnu djelatnost (*tj. služilo je*) u drugačijem uobličanju pod zakonom obaveze... koje svezano prolazi kroz djela stvaranja s ciljem polaganog uspona nagore, to je pâlo duhovno stvorenje, koje je jednom izašlo iz Mene... to je to stvorenje, koje Sam stvorio u vrhunskom savršenstvu, koje Sam kao samostalno prikazao izvan Mene kao Moju sliku i priliku, i koje se sada jednim mučnim putem povratka opet treba pretvoriti u ono što je u pra-početku i bilo... jasnije objašnjenje vam ne može biti dano kada zapitate gdje je 'ostao' duh kada je biće palo.

O kojem duhu govorite?... Ja Sam stvorio duhovna bića, i ona su otpala od Mene. Dakle duša nije 'duša jednog duha', već je sâma duša taj nekoč-pâli praiskonski duh, koji se zbog posljednjeg usavršavanja utjelovio u čovjeku... i utjelovi li se ne-pâli duh u jednom čovjeku, onda je njegova duša baš taj praiskonski duh, ali ne samo njegov dio.

Da sad svjetlosna bića koja su se prilikom svog ispita skroz sjedinila sa Mojom voljom neprestano paze sve pale duhove tijekom cijelog povratnog procesa, to će vam uvijek iznova biti objašnjavano, jer ta bića svjetla nalaze svoje blaženstvo u tome što pridonose konačnom povratku pâloga, i njihova prevelika Ljubav pazi na sva stvorenja i brine se za uvijek nove 'pokrove' koji pâlome omogućavaju uspon.

Jer Ljubav će uvijek biti aktivna u Mojoj volji i time uvijek pritjecati nesavršenome, kako bi se svjesno okrenulo tijekom zemaljskog života i ponovo postalo ono što je bilo u samom pra-početku. I taj preokret dakle i postiže samo Ljubav, koju stvorenje kao čovjek sada mora sâmo zapaliti, kako bi ponovo pronašao sjedinjenje sa Mnom, koje ga čini blaženim stvorenjem zauvijek. AMEN

GRIJEH SE SASTOJAO U ODBIJANJU LJUBAVNE SNAGE...

Ako vam se govori od gore to vam je znak ne-prolaznosti Moje Ljubavi, koja je milostiva prema ljudima i koja im dolazi u pomoć. I ta Ljubav vam je usmjerena stalno i neprekidno, jer vi ste Moji i pored toga što ste slobodne volje slijedili Mojega protivnika u ponor. Ali vaše pra-biće je Ljubav. I Ja se neću umiriti sve dok sebe niste ponovo promijenili u svoje pra-biće. I sad kad vam se obraćam, po Mojem govoru možete prepoznati kako na djelu može biti samo dobra sila, jer se neprestano trudim odgajati vas ka Ljubavi i usmjeriti vas ka Isusu Kristu i Njegovom činu Spasenja, jer tada idete ispravnom stazom koja za rezultat ima vašu promjenu još na Zemlji.

Vi dakle ne smijete sumnjati u porijeklo onoga što vam pristiže od gore. Ne može biti drugačije no dobro u svom sadržaju, tako da mora biti lišeno pogreške. Jer Vječna Istina Osobno vas podučava, i možete biti uvjereni da vam neće servirati pogrešna učenja. A ovo jamstvo je u završno doba izuzetno važno, jer se čak i Moje svjetlonoše pokušava uvesti u sumnju u istinitost njihovih poruka. Ali neka vam bude dovoljno da znate kako Ja Osobno štitim Moje svjetlonoše od greške. Jer tko vam drugi može dati jamstvo za Čistu Istinu osim Mene, Koji znam svačiju volju kao i žudnju za Istinom?

I uvijek iznova vam govorim da je djelovanje protivnika (*Sotone*) usmjereno posebno ka vama koji hoćete širiti svjetlo... da on to želi spriječiti i zbog toga pribjegava svim mogućim sredstvima, kako bi u ljudska srca unio sumnju u istinitost ovih poruka. Međutim i Moje djelovanje će biti sve jasnije izraženo. Ja ću vam sve jasnije osvjetljavati zabludu, u koju vas je već naveo, jer njegov je cilj držati vas dalje od Istine... ali to mu neće uspjeti kod onih koji zbiljski žude za Istinom. I svatko se dakle mora ozbiljno preispitati da li žudi za Čistom Istinom... tada više ne može biti obmanut, jer tada će je sâm prepoznati i osloboditi se od zablude.

Trenutak stvaranja je kako za Mene tako i za Mojeg svjetlonošu bio čin neopisive blaženosti, jer proizvodi njegove volje i Moje Ljubavne snage su bili tako divno oblikovani, da su nas obojicu neopisivo usrećivali, i Ljubav svjetlonoše prema Meni se sve više razbuktavala. Jer u njima je bila prisutna ista stvaralačka moć... koja ih je razveseljavala, a uz što su isto mogli biti aktivni u duhovnom stvaranju, kroz što su svoju blaženost mogli neograničeno povećavati.

Kada dakle polazim od toga da tim stvorenim bićima nije ništa nedostajalo, da su sva bila prikazana u vanjskom obliku izvan Mene Samog kao Moje slike i prilike i da su stvarajući i oblikujući mogli djelovati sve dotle dok su bili prožeti Mojim Ljubavnim svjetlom... tako da vam mora biti jasno da je i njihova aktivnost pretrpjela štetu kada

su odbili dotok Moje Ljubavne snage... time su izgubili svoje svjetlo, svoju spoznaju, time im se poremetilo razmišljanje i time su postali nesposobni za stvaranje... ukrutili su se, ali su isto tako još uvijek bili nekada od Mene isijana snaga, koju Sam zbog toga preoblikovao u tvorevine najrazličitijih vrsta.

Taj vam je proces već toliko puta bio opisan, i to možete prihvatiti kao najčišću Istinu, bez dvojbe možete prihvatiti to da je samo odbijanje Moje Ljubavne snage bio grijeh protiv Mene, jer bilo im je upaljeno najblistavije svjetlo u kojem su skroz naskroz bili svjesni svojeg otpora i pobune protiv Mene. Zbog toga ću svako predstavljanje Mene kao onoga koji je pred-odredio ili potakao kako svjetlonošu tako i pala bića na pad, rasvjetljavati kao pogrešno (vidi Knjižicu br. 62, 'O porijeklu zla'). Ta bića su sva bila aktivna u Mojoj volji i to do trenutka odbijanja pritoka Moje Ljubavne snage.

A tada je uslijedilo ukrućivanje duhovne supstance... i Moja snaga, koju Sam nekoć isijao kao bića, je sada morala postati aktivna na drugi način, što se je dogodilo kroz razlaganje supstance na sitne i najsitnije čestice i iz kojih je dakle nastalo stvaranje (tj. *materijalni svemir*). Tek tada se biće imalo boriti protiv svakojakih otpora, koje je moralo savladavati kako bi se opet razvijalo nagore.

Aktivnost bića koja nisu bila pala se sastojala u korištenju snage koja im je dotjecala od Mene... a ta bića su bila u stanju najblistavijeg svjetla... dakle spoznaje... i time ta snaga od bića nije bila korištena drugačije nego u Mojoj volji.

Sve dotle dok Mi je biće dakle bilo vjerno, djelovalo je i stvaralo u Mojoj volji. Kada se od Mene okrenulo, izgubilo je moć stvaranja i oblikovanja. Ukrutilo se je i postalo neaktivno.... što je onda imalo za posljedicu nastajanje (*materijalnog*) stvaranja.

Dakako da Sam još od vječnosti znao za pad Lucifera i tih bića, i nisam ga spriječavao zbog njegove slobodne volje. Ipak se nisam uplitaio, jer Sam svjetlonoši... Luciferu... dao istu moć, koju mu nisam želio uskratiti, kako bi dakle sâm od sebe mogao djelovati i odlučivati. I tako mu je bilo moguće pokretanje bića protiv Mene, čime je istovremeno bio stvoren jedan drugi svijet, svijet pun otpora protiv Mene.

Ali sve to je bilo moguće samo jer su se... on, a za njim i njegova pratnja... zatvorili pred dotokom Moje Ljubavne snage. Tako da je odbijanje Moje Ljubavne snage stvarni grijeh, jer on je bio usmjeren protiv Mene i pored potpune spoznaje svoga nekadašnjeg izvorišta u Meni.

Da se je sposobnost razmišljanja izrazila u potpuno Meni-nasuprotnoj volji, da je ona izrodila nešto sasvim Bogu suprotno, nije imalo u Meni svoj začetak, ali odbijanje Moje Ljubavne snage je imalo za posljedicu ovu izvrnutu volju, jer je značilo zamračivanje duha, duhovno sljepilo. Onda je Lucifer postao Mojim nasuprotnim

polom, koji je sve loše misli... koje je on sâm prouzročio... mogao prenijeti na bića. Jer od tog trenutka, kada su Mi ona svjesno otkazala Ljubav, je imao punu moć nad tim bićima, i zadržao ju je sve dok nije došlo do (*materijalnog*) stvaranja, kako bi ih iščupao iz njegove vlasti i započeo proces povratka. A onda su ta bića morala ići putem muke sve dotle dok kao ljudi... u stadiju samo-svjesnosti i slobodne volje... ne odbace sve svoje krive misli, dok svoju volju ne promijene potpuno i mogu postati potpuno božanstveni. Dakle moraju odložiti sotonsko i u slobodnoj volji težiti Božanskom...

Već samo to dokazuje kako zlo nije moglo imati svoj začetak u Meni, inače Ja ne bih mogao biti zvan Božanskim, pod čim se podrazumijeva samo dobro... da istovremeno ne može postojati svjetlo i tama, da u Sebi ne mogu imati istovremeno Ljubav i mržnju, niti sve nasuprotno (vidi Knjižicu br. 62, 'O porijeklu zla').

Slobodna volja se mogla odlučiti za Mene ili Mojeg protivnika, koji je već bio zao kad je postao Mojim protivnikom... koji je tada stvorio sve protiv Mene usmjereno... (*koji je bio snaga kao i Ja Sâm jedino što je on imao početak.*) To je najgadnija varka kojom se služi Moj protivnik, kako bi vas uvjerio da je izvorište svega lošega isto u Meni. I zato vam uvijek iznova skrećem pažnju na to da je stvarni grijeh bilo ovo: odbijanje Moje Ljubavne snage, jer su si time bića na sebe navukla stanje poremećenosti i zbunjenosti... stanje u kojemu su odbijala ikakvu vrstu aktivnosti po Mojoj volji i zbog toga kao razložena bila 'utkana' u tvorevine svih vrsta. Jer zakon je od vječnosti da od Mene isijana snaga mora biti aktivna... da ta snaga u slobodnoj volji mora biti zatražena kako bi se omogućio povratak bića ka savršenosti.

Da onê u propalo usađene misli imaju Lucifera za izvor i da se protiv njih za vrijeme utjelovljenja u čovjeka mora boriti, je kroz Moju Ljubav postalo procesom koji bi iz Mojih stvorenja trebao stvoriti Moju istinsku djecu. Tako da Lucifer protiv svoje volje radi na procesu povratka, što Sam Ja itekako predvidio od Vječnosti, ali čime ga Ja Osobno nikada nisam predodredio za Moj protu-pol, jer i on je bio slobodno stvorenje, koje je u svojoj savršenosti proizašlo iz Mene. AMEN

Bertha Dudde, br. 5610, 24.-26 Veljače 1953

SOTONINA PRIRODA... PAD I ISKUPLJENJE...

Izuzetno velika udaljenost od Mene od strane onog koji se je jednom pobunio protiv Mene, sve-oživljavajuće snage, je također silno umanjila učinak snage, i time je duhovna supstanca, koja je jednom bila puna života i snage, lišila sebe snage i konačno pretvorila u najtvrdju supstancu, budući se čak duhovna supstanca ukrućuje

ako je ona tako beskrajno daleko od Mene da više nije afektirana od strane Moje snage Ljubavi. Proces ukrućivanja duhovne supstance je istoznačan sa pojavkom zemaljske materije koja je, zahvaljujući Mojoj volji, poprimila oblik. Time je svo stvaranje temeljno takva ukrućena supstanca, Moja jednom isijana duhovna snaga koja je unatoč tome potekla iz Mene kao nešto najviše savršeno u svojoj biti... Ova savršena duhovna supstanca je bila neprestano prožimana od strane Moje snage Ljubavi i pri tome sposobna stvarati i raditi bez ograničenja poput Mene.

Ja Sam početni izvor snage i sve u postojanju zavisi o ovom izvoru snage. Ništa odvojeno od Mene ne postoji sa neovisnom snagom na njegovu raspolaganju, i time razdvajanje od Mene i Moje snage također naznačava kompletnu dezintegraciju, budući ne bi bilo moguće primiti prtok snage od igdje drugdje. Međutim, razdvajanje od Mene isto tako nije moguće, budući Moja snaga ne može prestati za vječnost i također je vječno nedjeljiva; ali što je poteklo iz Moje snage je sposobno sebe udaljiti beskrajno daleko, a razdaljina naznačava da snaga gubi njezin učinak, time daleko otklonjena supstanca ostaje nepokretna i stiska se u krutu supstancu, u materiju, koja je stoga ukrućena duhovna supstanca bez sposobnosti da bude aktivna budući je napustila polje zračenja Moje snage Ljubavi.

Ovo je, prema tome, sudbina pale duhovne supstance koja je najdalje udaljena od Mene a ipak vječno neće prestati postojati... Temeljno, međutim, ona je unatoč tome nešto od supstance koja je jednom bila inteligentna do najvišeg stupnja, posjedovala je svjesnost i slobodnu volju a ipak je, zahvaljujući njezinu padu, izgubila svaki znak njezine božanstvenosti. Kroz Moju volju ova su se duhovna bića razložila u bezbrojne sićušne čestice kako bi se postepeno iznova sakupili nakon što su postigle izvjestan stupanj zrelosti ili pročišćavanja posredstvom procesa iscjeljenja kojeg Sam Ja prepoznao kao uspješnog... Time Sam zavezao jednom pale duhove koji su bili stvoreni od strane Mojeg prvo-stvorenog bića i korištenjem Moje snage... Ali što je postalo od ovog prvo-stvorenog bića?

Od njegova pada ovo je biće lutalo amo i tamo uokolo kao iskra snage pokušavajući iskoristiti njegovu preostalu snagu da osvijetli sve što mu je Moja volja oduzela... ne da to oživi nego da poveća svoju vlastitu snagu kako bi nadmašio Mene Osobno, to jest, Moju snagu... Duhovna supstanca ograničena od strane Moje volje ne reagira na ovo osvijetljenje (*iluminaciju*) jednostavno jer joj ne daje život... Ali čim ona iznova postane biće nakon beskrajno duge staze kroz stvaranje, kada su se pojedinačne sićušne čestice iznova sakupile i kao sklop sebe utjelovljuju u ljudskom obliku i pri tom povratu svoju samo-svjesnost, ona će iznova reagirati na nastojanja prvo-stvorenog bića, Mojeg protivnog duha. Ona sebi dozvoljava biti zasljepljena od strane iskre, jer ova iskra ne osvijetljuje, ona je samo varljivo svjetlo koje zasljepljuje oko kako bi zamračilo njegov pogled u potpunosti... baš kao što je njegova snaga postala neučinkovita zbog otpadništva, zbog beskrajno velike udaljenosti od Mene.

Ali njegova suština ostaje, ona nije izgubila njezinu samo-svjesnost, i prema tome je on i dalje sposoban jednako utjecati na samo-svjesna bića, time njegova suština može sasvim prožeti ljudsko biće iznutra, međutim, ograničena pri tome na samo jedno ljudsko biće.

Otud je on sposoban sprovesti njegov utjecaj gdje god se ljudi hotimično okrenu ka njemu zbog njihove naklonosti i koji time povećavaju njegovu snagu kroz sjedinjenje sa njime... On jedino koristi njegovu preostalu snagu da bi radio protiv Mene, on neprestano pokušava sebe uzdići uz pomoć ljudi koji sebe podlažu njemu. Time, ovaj protivan duh je doista prilično očigledno aktivan, on je također sposoban prilično očigledno dominirati osobom, ipak jedino sve dok osoba treba poduzeti njegov ispit volje na Zemlji...

Ako je on postigao njegov cilj da pridobije ljude za sebe onda je unatoč tome samo iznova pridonio ukrućivanju duhovne supstance i izgubio njegovu snagu, tako da će on sam također biti kompletno beživotan čim više nije sposoban priljubiti se uz ljude koji ga opskrbljuju sa njihovom energijom života...

I ovo je slučaj kada se period Spasenja približava njegovu kraju, kada je on povukao većinu ljudi u bezdan a drugi su kompletno privrženi Meni. Onda će on sam biti potpuno lišen njegove snage, onda će on, također, biti u ograničenom stanju, on će biti okovan... sve dok nije još jednom sposoban iskušavati ljude na isti način, sve dok ljudi sami ne dođu u stanje da povećavaju njegovu snagu, sve dok oni više ili manje sami ispočetka ne olabave njegove okove kao rezultat njihove pogrešne volje za materijom, koja se podređuje volji Mojeg protivnika i time još jednom uzdiže njegovu poziciju moći, što postaje sve više očigledno u svakom periodu Spasenja što se on više približava Kraju.

Iz ovog razloga svaki period Spasenja će započeti u tihom skladu kao istinski raj na Zemlji i završiti sa sotonskom aktivnošću sve dok čak posljednje duhovno biće nije bilo oduzeto od Mojeg protivnika, sve dok on sam nije toliko slab da će zatražiti snagu od Mene... sve dok se on sam neće povratiti Meni u Očevu Kuću... koju je jednom napustio njegovom vlastitom slobodnom voljom. AMEN

-----†-----
*Što je u sebi materijalno stvaranje i koja mu je svrha...
Put povratka... Aktivnost bića u stvaranju...*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 8613, 11 Rujan 1963

STVARANJE JE BOŽJE DJELO...

(Rimljanima 8:19-22)

Moja djela stvaranja prikazuju Moju beskonačnu Ljubav prema vama, Moju najuzvišeniju mudrost i Moju svemoć... pošto su ona bila stvorena isključivo u svrhu spasenja, u svrhu vraćanja jednom palih duhova. Tako je cijelo djelo stvaranja (*materijalni svemir*) izražaj Moje beskonačne Ljubavi pošto je bilo posebno namijenjeno duhovnim bićima koja su Mi se suprotstavila, koja su stoga odbacila Moju Ljubav i jednako tako više nisu bila vrijedna Moje Ljubavi... A ipak, baš ti buntovnički duhovi su Me motivirali da proizvedem djela stvaranja tako da bi mogli odustati od svojeg otpora i ponovno se vratiti k Meni.

Iz tog razloga Ljubav isprva nije obratila pažnju na otpor već je zarobila pala bića, to jest Moja mudrost i moć su rastavili bića na bezbrojne sićušne čestice i snaga Moje Ljubavi ih je upakirala... ona je snagu, koja je jednom bila 'isijana' kao biće, preoblikovala u djela stvaranja, kojima je Moja mudrost opet dodijelila njihovu svrhu...

Ljubav, mudrost i snaga su djelovali bez prestanka da bi se pojavilo djelo stvaranja; posljedično tome, stvaranje je bilo i jeste, u pravom smislu riječi, Božansko djelo koje svjedoči o Mojoj temeljnoj prirodi i vama ljudima, ako o tome najozbiljnije razmislite, mora izgledati kao najveće čudo. I to stvaranje će ostati čudo, jer djela nisu beživotne stvari već se neprestano mijenjaju. Funkcije pojedinačnih djela stvaranja pružaju svakom razumnom ljudskom biću dokaz o živom Bogu punom mudrosti, Čija snaga volje i Ljubav su neiscrpni, Čija moć je beskrajna... Koji neprestano stvara forme koje sadrže sićušne čestice koje služe unutar djela stvaranja pod zakonom prisile...

Jer Ja Sam otrgnuo te pale duhove iz vlasti Mojeg protivnika, iz vlasti duha koji je jednom prouzročio njihov pad, kojeg su oni jednom dobrovoljno pratili... iako su oni pripadali njemu, baš zato jer su ga pratili dobrovoljno... on je bio lišen njegove vlasti nad duhovima koje je snaga Moje Ljubavi pretvorila u materiju... Ta bića su bila uklonjena od utjecaja protivnika i sada su podložna Mojem zakonu... Ona više nisu bila slobodna, pošto su predala svoju slobodu, ali zbog njih samih Sam ih ograničio, i podložio Mojem zakonu...

Cijelo stvaranje je djelo Moje Ljubavi za ovu palu, nesretnu duhovnu supstancu koja putuje put kroz stvaranje u velikoj agoniji (Rimljanima 8:22)...

Bertha Dudde, br. 6988, 8 Prosinac 1957

AGONIJA BIĆA BEZ SAMO-SVJESNOSTI... RIMLJANIMA 8:19-22...

Vi ste bili stvoreni za vječnost... Time vi nikada zanavijeke ne možete prestati postojati premda ste imali početak. Ali vi ste bili sposobni promijeniti vašu prirodu i to i jeste i kao rezultat ste privremeno sebe lišili samo-svjesnosti. Vi ste zasigurno nastavili postojati ali više niste bili svjesni vašeg postojanja. Unatoč tome, to nije bilo stanje sreće, to nije bilo blaženo prelaženje u prazninu nego stanje mučenja budući je ono predstavljalo ograničenje za duhovno biće koje je jednom bilo stvoreno kao slobodno biće, koje je također doživljavalo ovo ograničenje kao agoniju. Ali budući ćete vi nastaviti postojati zauvijek vi bi također trebali biti sposobni uživati vaše postojanje, vi bi trebali živjeti u blaženom stanju, to jest, vi bi trebali biti aktivni za vaše vlastito zadovoljstvo u snazi i svjetlu. To je vaš cilj, cilj svakog bića koje je jednom bilo stvoreno od strane Mene je da živi i bude aktivno u Mojoj volji, da bude blaženo sretno u punom svjetlu i snazi poput Mene i sposobno stvarati i oblikovati za njegovo vlastito zadovoljstvo. Ipak bezbrojna bića koja Sam isijao u svjetlu i slobodi su izgubila njihovu samo-svjesnost zbog njihove vlastite pogreške. Oni su se sami odrekli njihove slobode, svjetla i snage i odabrali za sebe užasnu sudbinu... Ali oni su bili nesposobni uništiti sebe same i isto tako to neće nikada biti sposobni učiniti. Kada bi ovo dobrovoljno odabrano stanje bez samo-svjesnosti bilo lišeno sve agonije, ni jedno biće ne bi nikada stremilo za životom u blaženstvu, jer onda bi ono, do izvjesnog opsega, bilo nestalo i jedino bilo prepoznato kao biće od strane Mene Samoga. Međutim, agonije prognanog bića su nezamislive, i vi ljudi ne bi trebali ostati ravnodušni pred prijetnjom obnovljenog prognanstva (*vidi Knjižicu br. 44, 'Obnovljeno prognanstvo'*), jer čak ako vam nedostaje samo-svjesnosti vi ćete unatoč tome biti izloženi agonijama koje ćete biti sposobni pojmiti jednog dana u retrospektivi kada ste ušli u život. Jer to je duhovna suština koja pati, ne ljudsko biće za kojeg vi smatrate kako je umrlo. I duhovna suština se sasvim izvjesno mogla ukrutiti u sebi ali ona nije izbrisana, ona nije neosjetljiva i pati iznimno bol čak u njezinoj najsitnijoj supstanci, prema tome cijelo stvaranje... duhovna supstanca zavezana u materiji... kao opreka kraljevstvu svjetla sa njegovim stanovnicima... je 'neiskupljena' ili 'nesretna', tj. zavezana u boli, i u njezinoj boli ona čezne za iskupljenjem...

Bol doživljen od strane duhovne supstance je neshvatljiv vama ljudima jer ono što vam je bilo dano vašoj duši kao pokrov... vaše zemaljsko tijelo... je jedino sposobno osjetiti i otprijeti bol do izvjesnog stupnja koji, međutim, nije moguće porediti sa agonijama koje duša mora otprijeti u njezinom neiskupljenom stanju i koje se također osjećaju od i dalje zavezanah duhovnih supstanci izvanjske čahure. Ali pošto je jedino duša samo-svjesno biće ona prema tome može jedino u stanju ljudskog bića svjesno stremiti spram promjene njezine prirode, pretvorbe u njezinu temeljnu prirodu. Shvaćanje da ona nikada ne može izumrijeti, da će postojati zauvijek, će ju onda također motivirati da ozbiljno stremi spram sretnog vječnog života, da stremi spram 'života u blaženstvu' i da stekne opet snagu i svjetlo kako bi bila aktivna u skladu sa zakonom Božanskog reda. Ali sve dok mu nedostaje shvaćanja život ljudskog bića na Zemlji će biti od nikakve koristi i duša će ostati zavezana i također će napustiti njezino tijelo u zavezanom stanju... I onda se stanje agonije nanovo pojavljuje kojeg ona nije toliko puno osjećala na Zemlji. Ona je mrtva premda postoji... Ona nije stekla blaženo stanje na Zemlji, stanje prognanstva joj također iznova prijeti ako ona ne uspije u zadobijanju shvaćanja u kraljevstvu onostranog da nije i ne može prestati postojati premda ona više ne živi na Zemlji... Jedino ovo shvaćanje ju može nagnati u kraljevstvu onostranog da napokon stremi spram 'života', i onda će ona također primiti pomoć za to

napraviti. Ali užasno je za već samo-svjesnu dušu ako ona mora iznova doživjeti sudbinu novog prognanstva... ako joj je njezina samo-svjesnost oduzeta i ona se mora zaputiti stazom kroz stvaranja razložena na bezbrojne sićušne čestice i iznova otprijeti agonije, koje svaka izvanjska čahura predstavlja za duhovno biće. Jer jedino posredstvom boli može duhovno biće postati tako pročišćeno da će ono sazrijeti iznova u samo-svjesno biće koje će jednog dana živjeti i onda više nikada zanavijেকে neće opet izgubiti svoj život. AMEN

...Ali jednom kada je prethodno palo biće prošlo svoj put kroz stvaranje i onda živi na Zemlji kao čovjek on će do jedne ograničene mjere također prepoznati djelo stvaranja i može uživati u njemu, pošto je njegovo stanje agonije završeno. On će ispred sebe vidjeti djela stvaranja u svoj njihovoj divoti, koja će mu pružiti dokaz o Tvorčevoj Ljubavi, mudrosti i snazi čim započne odustajati od svojeg zadnjeg otpora prema Meni. On osobno je zaista slobodan do određene mjere ali je sada ponovno podložan utjecaju Mojeg protivnika, koji prethodno nije imao nikakve moći nad bićem. Ljudsko biće i dalje pripada Mojem protivniku sve dok se dobrovoljno nije odvojilo od njega...

I na ovaj način trebate pravilno razumjeti: Stvaranje može i hoće pružati zadovoljstvo vama ljudima pošto je Moje djelo, ali Ja Sam iskoristio snagu koja je bila isijana iz Mene u obliku duhovnih bića za njezino porijeklo... Ja Sam ih jednostavno preoblikovao u najrazličitije tvorevine Moje Ljubavi i mudrosti... ali one su usprkos tome u svojoj suštini pali duhovi, time dio Mojeg protivnika, i oni će to ostati sve dok se, potpuno iskupljeni, ponovno ne vrate k Meni. Vi ljudi ne vidite palog duha u stvaranju već jedino vidite djela Moje Ljubavi, i vi ih možete uživati, u tome možete prepoznati Mene Osobno i sebe smatrati sretnima da ste već prešli put kroz Moje tvorevine i blizu ste vašeg savršenstva. Ali vi bi također trebali imati na pameti da je istinski svijet duhovni svijet kojeg jedino netko sa duhovnom vizijom može vidjeti... da je sve što je vama ljudima vidljivo samo blijedi odraz tog stvarnog duhovnog svijeta... Vi bi trebali imati na pameti da je sva materija ukrućena duhovna supstanca i da je to ukrućenje opet jedino bilo rezultat otpora prema Meni, odbacivanja Moje snage Ljubavi... Onda ćete također razumjeti da je materijalni svijet u suštini duh suprotstavljen Meni... kojeg Moja Ljubav i mudrost tek obavezuju da bude od koristi zbog slamanja njegovog otpora i da bi se ponovno vratio u njegovo izvorno stanje...

Iz tog razloga je ukrućivanje duhovne supstance bilo prouzročeno otpadništvom bića od Mene, i prema tome ukrućena duhovna supstanca i dalje pripada Mojem protivniku sve dok se ponovno ne produhovi. Međutim, ovo Me ne sprječava da otklonim njegovu vlast nad ovom duhovnom supstancom i preoblikujem je u svakojake tvorevine u svrhu njezinog konačnog, dobrovoljnog odstupanja od njega i povratka k Meni. I time stvaranje uvijek ostaje Božansko djelo, djelo Moje beskonačne Ljubavi i mudrosti koje Sam jedino Ja Osobno doveo u postojanje. U Meni prebiva sva moć i snaga i Ja mogu ostvariti sve što Moja Ljubav i mudrost požele, i prepoznaju kao uspješno. AMEN

RAZVOJNI PROCES DUHOVA KROZ STVARANJE...

Vi ste proputovali kroz cijelo stvaranje... Ovo je značajna izjava koju ćete jedino razumjeti kada prepoznate Moj Plan povratka, Moj Plan za produhovljavanje svih nesavršenih duhovnih supstanci, kada doznate za okolnosti koje su razlozi za vaš proces kroz stvaranje... Jer jedino kao ljudsko biće ćete ponovno biti prvo-stvoreno biće koje ste bili kada Sam vas stvorio i prikazao u vanjskom obliku iz unutra Sebe Samog... Vaše prošlo otpadanje od Mene u najdublji bezdan je rezultiralo u vašem rastavljanju, tako da ste prošli kroz cijelo stvaranje kao bezbrojne pojedinačne supstance.

Ove su bile utjelovljene u djela stvaranja i morale su vršiti svoj zadatak kako bi postepeno išle naprijed na putu višeg razvoja, ostvarujući time povratak duha... pretvorbu njegove prirode... u skladu sa Mojim vječnim Planom Spasenja. Jer svako djelo stvaranja ima svoj zadatak koji se sastoji od funkcije služenja. Kroz neprestano služenje pod zakonom prisile duhovna supstanca neprestano odbacuje svoju izvanjsku formu i može se(*be*) utjeloviti u novu izvanjsku formu i kao takva nastaviti sve dok nije postigla nužnu zrelost da sebe utjelovi u ljudskom biću. Ovaj proces razvoja kroz zemaljsko stvaranje neopozivo vodi do zrelosti pošto se događa unutar zakona prisile.

Moja volja je odlučujući čimbenik, i u skladu sa ovom voljom sve se uklapa u Moje zakone i ostvaruje potpunu zrelost, čak ako je potrebno beskonačno dugo vrijeme dok nije ostvaren određeni stupanj kada su se pojedinačne supstance ponovno sakupile i onda, utjelovljena kao ljudsko biće, originalna duša prolazi kroz svoj završni zemaljski proces kako bi kompletirala svoje produhovljavanje. Ali ovaj proces kroz stvaranje ne može biti proizvodno zaustavljen ili nadomješten za drugi proces... Njega mora poduzeti svako biće koje se želi vratiti svojem izvoru i uzdići se iz najdubljeg bezdana do vrhunca i postati ponovno savršeno, kao što je bilo na početku. Jer fizičko stvaranje se jedino pojavilo kao rezultat Moje volje, pošto Sam ga prepoznao kao put posredstvom kojeg Mi se Moje žive tvorevine, koje su se u potpunosti odvojile i udaljile od Mene, mogu ponovno približiti.

Sâmo stvaranje obuhvaća pale duhove koji su se ukrutili u duhovnu supstancu koja je naknadno bila preoblikovana Mojom voljom u najrazličitije forme, kojima Sam odredio zadatak i svrhu: da postepeno dovedu duhovnu supstancu do zrelosti i ovoj duhovnoj supstanci ponude uvijek nove izvanjske forme kako bi ostvarila sve veću zrelost... kako bi kao samo-svjesno biće utjelovljeno u čovjeku težila ka konačnoj svrsi... da svjesno traži i pronađe sjedinjenje sa Mnom i da kompletira završni povratak k Meni... Jedina svrha svakog djela stvaranja je udomaćiti duhovnu

supstancu, čiji uspon do Mene je predodređen i koja će, uslijed Moje volje, također ostvariti ovaj postepeni uspon pošto ona ispunjava svoju funkciju služenja, iako jedino pod zakonom prisile, i kroz služenje sebe opet i iznova oslobađa od forme.

Ali vječnosti će još proći prije nego će se sve najsitnije čestice posljednjeg duhovnog bića ponovno sakupiti... i onda će se Moj protivnik Lucifer također još jednom okrenuti k Meni svojom slobodnom voljom, pošto će biti potpuno slab nakon što su ga dobrovoljno napustila sva njegova stvorena bića, koja će onda težiti k Meni pošto Me prepoznaju kao njihovog Gospoda(*ra*) i Stvoritelja... Jedino onda će Moj protivnik prepoznati svoju potpunu bespomoćnost, i ponovno će žudjeti za snagom i svjetlom, žudjet će za Mojom Ljubavlju koja ga je jednom činila izuzetno sretnim, i onda će se također dobrovoljno otvoriti za Moje osvjetljenje Ljubavi i kao Moj sin Mi se ponovno vratiti (*Luka 15:11-32*). AMEN

Bertha Dudde, br. 5703, 21 Lipanj 1953

SVRHA STVARANJA... PROCES EVOLUCIJE...

Svijet, sa svim svojim tvorevinama koje su vam vidljive, služi samo jednu svrhu: povratak duha, koji je jednom otpao od Boga i koji je zavezan u bezbrojnim pojedinačnim supstancama ili sićušnim iskricama duhovne suštine unutar tih tvorevina, kako bi postepeno ponovno evoluirao uz pomoć neprestane promjene lokacije, posredstvom neprestanog preoblikovanja svojeg izvanjskog izgleda, sve dok ne ostvari određeni stupanj zrelosti. To onda omogućava ovom duhu da se utjelovi kao duša unutar čovjeka, od kojeg bi se konačni povratak Bogu sada trebao dogoditi njegovom vlastitom voljom... Duh je uistinu putovao beskonačno dug put prije njegovog utjelovljenja kao čovjek, to je putovanje koje je započelo sa ogromnim mučenjem zatvaranja i ostajanja u zatvoru jedno beskrajno dugo vrijeme sve dok okovi nisu počeli labaviti i eventualno sve više olakšavati ali to je za duhovnu supstancu bilo stanje ograničenja iz kojeg se, međutim, ljudsko biće može osloboditi ako t(*ak*)o želi...

Iz tog razloga je vaša ljudska duša prošla kroz sve ove tvorevine koje su vam vidljive (*što će reći, kao 'duševne čestice kroz forme mineralnog, biljnog i životinjskog kraljevstva'*) i vi ste sada pristigli do posljednje etape vaše evolucije na Zemlji. Vi jedino trebate ostvariti vaš posljednji zadatak na ovoj Zemlji i onda se možete, oslobođeni od svih zemaljskih ograničenja, još jednom vratiti u kraljevstvo koje ste jednom napustili vašom slobodnom voljom zbog vašeg buntovništva protiv Boga... A vaš zadatak na ovoj Zemlji je... u vašoj slobodnoj volji sebe u potpunosti podrediti volji vječnog Boga pošto ste jednom jako davno revoltirali protiv Boga... služiti sa

Ljubavlju pošto ste u prošlosti željeli okrutno vladati... ponovno postati savršeni kroz Ljubav pošto ste sebe lišili svih Božanskih kvaliteta kada ste sagriješili protiv Boga... Vi ćete ponovno postati puni svjetla i snage, kakvi ste bili na početku... Pošto ste iz Boga proizašli kao savršena bića ali koja nemaju svjesnost o sebi pošto su bez Ljubavi, pošto su sebe udaljili od Boga i prema tome više nisu mogla biti prosvjetljena Njegovom Ljubavlju, pošto svaki otpor prema Bogu također čini Njegovu Ljubav nedjelotvornom iako Božja Ljubav prema Njegovim živim tvorevinama neće nikad završiti do u vječnost...

Proces razvoja od dolje prema gore se događa sa svime i kroz sve što vidite. Time su vam značenje i svrha stvaranja a također i značenje i svrha vašeg života na Zemlji bili ukratko objašnjeni. Vi možete i morate znati za ovo tako da možete svjesno težiti prema konačnom cilju na Zemlji, baš kao što morate znati o Njemu Koji je Bog i Stvoritelj svih vas. On je Taj Koji želi biti prepoznat i priznat i ljubljen od vas kao Otac da bi vam dao mjeru Ljubavi koja vam još jednom omogućuje povratak u vaše izvorno stanje, tako da završite vaš život na Zemlji kao Njegova djeca i vratite se kući k Njemu i djelujete zajedno sa Njime u skladu sa Njegovom voljom, što je vaša sudbina od pradavnih vremena.

Kako bi vama ljudskim bićima dao ovo znanje, ovu svjesnost, On Sam vam govori, On vam dozvoljava da čujete Njegovu Riječ i podučava vas uz pomoć Njegove Riječi, On vas obavještava o Njegovoj volji, čije izvršavanje mora neizbježno ponovno rezultirati u tom stupnju zrelosti kojeg ste svojom vlastitom voljom odbacili. Sve što On traži od vas je da sebe ponovno promijenite u Ljubav... Ako udovoljite Njegovoj volji onda je vaš razvoj prema gore također osiguran, onda ste ostvarili vaš zadatak na Zemlji, onda je put iz najdubljih dubina prema visinama bio uspješno proputovan sa rezultatom da ste vi ponovno ujedinjeni sa Bogom, od Kojeg ste se jednom odvojili i sa Kojim sada ostajete ujedinjeni zauvijek. AMEN

Bertha Dudde, br. 5125, 5-6 Svibanj 1951

PROCES RAZVOJA... ZAKON PRISILE... ETAPA SLOBODNE VOLJE

Ništa nije bez svrhe i cilja... Sve što postoji stvorio je Bog i donio u život da ispuni svrhu. Posljedično tome, sve također ima svoju funkciju ... mora služiti na ovaj ili onaj način kako bi ispunilo svoju svrhu. Čak najmanje djelo stvaranja, najmanje živo biće, ima svoju funkciju i zadatak kojeg mora ispuniti i, do određene mjere, je prisiljeno na to, pošto su sva bića podložna prirodnom zakonu i stoga ne mogu djelovati protiv tog zakona... Usprkos tome, što je izvršeno na ovaj zakonski način je također služenje, pošto će uvijek koristiti jednom ili drugom djelu stvaranja. Ovo je nužno za

održavanje tvorevina. I tako, ništa u cijelom svemiru nije bez svrhe, ili je bilo stvoreno bez razloga. Konačna svrha i sudbina, međutim, je oslobađanje duhovne supstance, čemu cijelo stvaranje doprinosi u skladu sa Božjim mudrim Vječnim Planom. Cijelo stvaranje je jedino došlo u postojanje u svrhu oslobađanja duhovne supstance, i svako pojedinačno djelo stvaranja ispunjava svoju sudbinu pod zakonom prisile. Ljudsko biće je međutim iznimka jer, iako je uistinu Božje stvaralačko djelo, on ipak, njegovog razmišljanja, volje i djelovanja što se tiče, nije predmetom zakona prisile. Izvanjski čovjekov dio, tijelo, je i dalje predmetom zakona prisile, pošto se sastoji od duhovnih supstanci koje su na početku razvoja. Njegova duša, međutim, uživa određenu količinu slobode u tome što je sposobna razviti se u skladu sa svojom vlastitom slobodnom voljom i nije predmetom Bogom-danog zakona. Time je u svojoj zrelosti, ona oslobođena od ograničenja zemaljske materije. Materija služi čovjekovoj slobodnoj volji, pošto je služenje stvarna svrha zemaljskog života... A pošto čovjek nije prisiljen služiti, Ljubav, koja je uobičajeni motiv služenja, mora biti razvijena. Ono što se pojavilo za vrijeme (*beskonačno dugog*) perioda prisile i bilo je kompletirano, će sada doživjeti svoju kulminaciju kao čovjek, ali sve u slobodnoj volji. Čovjek mora služiti u Ljubavi da bi se konačno oslobodio od vezanosti na koju duša gleda kao na ograničenje i sputavanje svog izvornog preobilja snage i svjetla... Čovjek može postići ovaj cilj na Zemlji pošto mu je Bog dao slobodnu volju tako da se može odlučiti za Boga ili Njegovog protivnika, koji ga je učinio neslobodnim, i od koga se mora osloboditi. Služenje u Ljubavi je ključ oslobađanja od ovog beskonačno dugog zarobljeništva... Ono što je duhovno biće, u skladu sa Božjom voljom, bilo prisiljeno učiniti tijekom dugog proputovanja kroz svo stvaranje, to sada u završnoj etapi treba učiniti u slobodnoj volji... treba služiti u Ljubavi... Na taj način dokazuje svoje Božansko porijeklo. Ljubav je karakterizirala Božansko biće, i čovjek sebe ponovno oblikuje u svoju izvornu prirodu, ponovno prihvaća što je u slobodnoj volji odbacio u oholosti. Čim čovjek služi u Ljubavi njegova uvreda protiv Boga je otkazana, on je iskupljen od grijeha i nalazi svoj put nazad k Bogu, od Kojeg se udaljio... On prepoznaje svoje dijeteštvo i žudi ući u ispravan odnos sa Ocem i postati, kroz svoju Ljubav, istinsko Božje dijete... Ali sve se to mora dogoditi u slobodnoj volji. Ovo su kušnje zemaljskog života koje on bezuvjetno mora proći. Čovjek može dosegnuti svoj cilj pošto od Boga prima pomoć na svaki mogući način. Međutim, on može također putovati dugačkim putem razvoja uzalud ako u etapi ljudskog bića teži radije na-dolje nego na-gore. Onda on ponovno zloupotrebljava svoju slobodnu volju... on ne koristi mnoge mogućnosti koje su mu na raspolaganju da ostvari svoju sudbinu, i onda će također morati prihvatiti posljedice ponovnog putovanja kroz cijelo stvaranje... Jednog dana će on ostvariti svoj cilj, ali samo biće određuje koliko dugo će ostati u svom zarobljeništu. Bog mu je dao priliku da postane savršen, ali će uvijek poštovati njegovu slobodnu volju. AMEN

PONOVNA PROMJENA BIĆA U LJUBAV...

Vi ne smijete zaboraviti kako vas je u život dovela Vječna Ljubav, da je prema tome vaša temeljna priroda bila Ljubav kao i Ja Sâm (*Ljubav*) i da se uz to morate povratiti vašoj temeljnoj prirodi od koje ste sebe udaljili, to jest, vi ste sebe promijenili u nasuprotno. I ova ponovna promjena u Ljubav se mora iznova dogoditi, jer vi ne možete zauvijek ostati odvojeni od Mene, i zbog toga će Moja aktivnost i upravljanje uvijek smjerati k tome da vas povrate u stanje u kojem ste bili na početku. Moja priroda je Ljubav, jedino Ljubav je mogla zračiti iz Mene i kao duhovno biće također biti određeno da bude aktivno u Ljubavi. Ali onda ono također mora djelovati u Mojoj volji, i sve dok je tako bilo bića su također bila intimno povezana sa Mnom, ona su bila neprestano prožeta snagom Moje Ljubavi i na taj način su bića bila poput Mene. Pa ipak ona nisu tako ostala... ona su svoju volju okrenula protiv Mene i snagom Ljubavi koja im je pritjecala koristila da djeluju protivno Mojoj volji. Oni su postepeno sebe udaljili od Mene, a svaka udaljenost također označava slabije pritjecanje snage, koje se sve više smanjivalo pošto su ga bića u oholosti i pogrešnom razmišljanju sama odbijala. Jer oni su kao rezultat njihovog otpora također izgubili svjetlo shvaćanja, oni su se strmoglavili u bezdan gdje je tama koja ih je obuzimala postajala sve gušća sve dok se njihova duhovna supstanca nije stvrdnula a oni postali čvrsta supstanca, koju je jedino Moja volja ponovno promijenila oblikujući ih u tvorevine u kojima su oni mogli odustati od svog otpora. Zato oni moraju proći stanje u kojem ostaju u potpunoj nemoći tako da jednog dana mogu ponovno biti probuđeni u život, i u skladu sa Mojom voljom stoga oživljavaju tvorevine u kojima se odvija polagan proces sazrijevanja. Ovo je faza 'ograničene' volje gdje se jedino Moja volja primjenjuje i na ovaj način biće ispunjava svoj zadatak u prisilnom stanju sve dok nije doseglo zrelost kada može ponovno primiti svoju slobodnu volju. Jer jednog dana mora biti ponovno dokazano kako ste proizašli iz 'Ljubavi'. I jednog dana se Ljubav mora rasplamsati u vama i ponovno nagoniti prema Meni, jednog dana vi morate dobrovoljno zatražiti snagu Ljubavi od Mene i kroz život Ljubavi se još jednom sjediniti sa Mnom, što bi se trebalo dogoditi za vrijeme vašeg života na Zemlji. Ali onda će proces reintegracije biti ostvaren, onda će se biće koje je, u skladu sa Mojom voljom, jednom bilo stvoreno Mojom Ljubavlju dobrovoljno vratiti u stanje ponovnog prihvaćanja svoje temeljne prirode i svojom vlastitom voljom će postati savršeno kao što je bilo jednom stvoreno Mojom voljom... Onda je ostvareno djelo koje Sam naumio pri vašem stvaranju, kako bi vas učinio Mojom djecom, a koju zbog slobode volje nisam mogao stvoriti Ja, nego je svako biće samo moralo postići, kako bi tada bilo beskrajno blaženo u vječnosti. AMEN

-----†-----
*Beskrajno dugo vrijeme je bilo potrebno palom duhovnom
za njegov razvoj prema gore... Zemaljski zadatak ljudskog bića...*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 7800, 18 Siječanja 1961

EVOLUCIJSKI PUT NA ZEMLJI...

Kada je Zemlja došla u postojanje bezbrojne duhovne supstance su se mogle utjeloviti u djela stvaranja i postepeno se uspinjati tijekom njihovog evolucijskog procesa, pošto su se tvorevine podudarale sa otporom koji je i dalje bio neslomljen u svemu duhovnom, iako različit u svojoj snazi. Stvaralačka djela su bila više ili manje tvrda materija, pošto je čak i sama Zemlja postepeno evoluirala u stvaralačko djelo koje bi jednom trebalo udomiti ljude... duhovnu suštinu koja je već prekrila evolucijski proces razvoja do točke kada su sve supstance jednom palog pra-duha sebe ponovno sakupile i povratile samo-svjesnost isto kao i slobodnu volju.

Ali beskonačno dugo vrijeme je prošlo prije nego je duhovna suština mogla doseći ovu fazu pošto je Zemlja trebala ovo vrijeme kako bi proizvela sve tvorevine koje je duh trebao imati za svoj viši razvoj. I čovjek bi trebao znati da je on već proveo beskonačne periode vremena na ovoj Zemlji, da je faza ljudskog bića završetak jednog procesa evolucije kojeg njegova volja sada može dovesti do kraja. On treba također znati da će mu jednog dana ovaj beskonačan put biti ukazan retrospektivno, ali da mu ovo sjećanje mora biti oduzeto kao ljudskom biću, pošto se njegov zadatak kao ljudskog bića tiče njegovog dobrovoljnog povratka k Bogu.

Kada on međutim razmatra beskrajna čuda Božanskih tvorevina koja ga okružuju on sebe najozbiljnije treba zapitati koju svrhu ona moraju ispuniti, i onda će primiti razjašnjenje u svojem srcu... osjetit će ga, ako mu znanje još nije dostupno. I on treba pokušati dokučiti temeljnu prirodu Stvoritelja, to jest zahtijevati razjašnjenje u svezi svojeg odnosa sa Njime. I to će mu, također, biti dano, pošto cilj zemaljskog života leži u čovjekovom ponovnom uspostavljanju njegovog odnosa sa Bogom, kojeg je jednom dobrovoljno prekinuo. Jer to je bio 'pad duhova', oni su se odvojili od Boga u svojoj slobodnoj volji... I stoga... tijekom posljednje faze njihovog povratka k Bogu... oni ponovno moraju dobrovoljno obnoviti njihov odnos sa Njime i svrha njihovog zemaljskog napretka će biti ispunjena.

Činjenica da je (*materijalno*) stvaranje uvelike doprinjelo ponovnom vraćanju palih bića može biti shvaćena od vas ljudi jedino kada ste ostvarili ovaj povratak, pošto vi nikad ne bi bili sposobni ostvariti uzlazak da vas Božanski Stvoritelj nije oteo od moći

Njegovog protivnika koji je prouzročio vaš pad u bezdan... da vas nije odmaknuo od njegovog utjecaja za vrijeme beskonačno dugog vremena kada ste bili integrirani u djela stvaranja kao najsitnije čestice duše. Njegov protivnik tijekom tog vremena nije imao kontrolu nad vama, usprkos tome vi ste mu i dalje pripadali pošto ste ga jednom dobrovoljno slijedili u bezdan. Ali pošto ste bili potpuno bez snage i svjetla kao posljedica vašeg otpadništva od Boga, vaš put povratka Bogu bi za vas bio nemoguć.

Iz ovog razloga vam je Bog osobno omogućio ovaj put povratka kroz Njegova djela stvaranja koja su, u najuzvišenoj mudrosti i beskrajnoj Ljubavi, bila oblikovana da bi duhovnoj supstanci pružila mogućnost služenja u jednom ili drugom obliku i da bi time, kroz služenje, ostvarila sve više nivoa zrelosti. Duhovne čestice koje su jednom pripadale prvobitnom duhu su se ponovno sakupile te su, postigavši određeni stupanj zrelosti, započele svoju posljednju pretvorbu... Jedan kratak trenutak vremena im je bilo dozvoljeno živjeti na Zemlji kao ljudsko biće i biti ponovno od koristi (*tj. ponovno služiti*)... ali dobrovoljno i sa Ljubavlju... Svrha zemaljskog života za svaku dušu utjelovljenu u ljudskom biću je osloboditi sebe od svakog pokrova putem blagonaklonog služenja, i ponovno se vratiti u duhovno kraljevstvo, kada njezin zemaljski život završi, kao slobodno duhovno biće koje je bila na početku.

Međutim, ona ne može ostvariti ovo produhovljavanje bez pomoći pošto je opterećena sa izvornim grijehom koji ju opet i iznova povlači nadalje... to jest, tijekom njezinog zemaljskog života kao ljudsko biće, Božji protivnik ima pravo ponovno vršiti svoj utjecaj, pošto su ga duhovi jednom dobrovoljno slijedili. I pali prvobitni duh... ljudsko biće... bi podlijeglo njegovom utjecaju još jednom da mu nije zajamčena pomoć: iskupljenje kroz Isusa Krista... u Kojem se Bog Osobno utjelovio da bi iskupio i izbrisao krivnju grijeha za sve pale duhove, kroz Njegovu žrtvenu smrt na Križu... Ova pomoć po Isusu Kristu, potpuno iskupljenje i oprostjenje čovjekovih grijeha (*Knjižice br. 38 & 54*), mu je osigurana, pod uvjetom da ju on sam želi, pod uvjetom da on prizna Isusa Krista i Njegov čin Spasenja i prizna Isusa kao Boga Osobno, Kome je prvobitni duh jednom zanjekao priznanje...

I time je vama ljudima dano jezgrovito objašnjenje u svezi uzroka i značenja čina Spasenja. Vi ovo morate znati kako bi ispunili svrhu vašeg zemaljskog života, također kako bi razumjeli Božanski Plan Spasenja, koji ima samo jedan cilj, voditi duhovnu suštinu nazad k Bogu... a koji će biti sproveden u Ljubavi i mudrosti, pošto On ima svu moć na Svom raspolaganju da jednog dana ostvari cilj kojeg je On Osobno Sebi postavio prilikom stvaranja duhovnih bića. AMEN

VREMENSKO POIMANJE EVOLUCIJE ZEMLJE...

Evolucija Zemlje je potrebovala jedno beskonačno dugo vrijeme... Čak ako vi ljudi želite uspostaviti pojam vremena za to vi ste nesposobni razmišljati toliko unazad budući to prevazilazi vašu razumsku sposobnost. Ipak vi trebate znati kako se otpadništvo duhova koje Sam stvorio odviklo tijekom jednako dugog perioda vremena ali da pojam 'vremena' nije primjenjiv za ovaj spori razvojni stadij Zemlje jer ovaj pojam jedino postoji za samo-svjesno biće u njegovom stanju nesavršenstva, budući pojam vremena više ne postoji za savršeno biće (*BD 7924*). To je zašto će ljudi jedino uvijek biti sposobni procijeniti pojedinačne stadije stvaranja djela 'Zemlja' ali nikada čak ni približno doći do Istine... ukoliko ne primjene pojam 'vječnosti'... Jer otpadništvo od Mene je uzelo vječnosti, i isti će period vremena biti potreban da bi se povratili duhovi koji su Me napustili.

I ako vi ljudi sada uzmete u obzir da ste blizu da se sa Mnom ponovno sjedinite... ako uzmete u obzir da su ove vječnosti već iza vas i kako uskoro možete završiti vaš uzlazni proces razvoja i uspjeti u potpunom oslobađanju sebe od forme... ako uzmete u obzir da se vaše otpadništvo od Mene dogodilo vječnostima prije i da vi sad možete umanjiti ovaj ogroman praiskonski grijeh i postati potpuno oslobođeni od njega uz pomoć Isusa Krista... onda bi vi doista bili jedino pokretani od strane jedne misli: da sebe iskreno predate Božanskom Iskupitelju Isusu Kristu i zaklinjete Ga da vam podari snagu da uspostavite vaše konačno sjedinjavanje sa vašim Bogom i Ocem, Kojeg sada prepoznajete u Isusu Kristu i iz tog razloga sebe povjeravate Njemu u Ljubavi i poniznosti kako bi otkazao vaš prošli grijeh oholosti i nemilosrđa...

Vaše će se razmišljanje jedino uvijek kretati unutar ograničenja, i stoga vi ne možete razumjeti kako je jedno beskrajno vrijeme prošlo tijekom kojeg ste bili ograničeni od strane Moje volje, koja vas je udaljila od kontrole Mojega protivnika (*Sotone*) tako da bi omogućila vaš viši razvoj... A vama ne može biti podarena retrospektiva ovog beskrajno dugog puta... budući za vas više ne bi bilo moguće nastaviti vaš put preko Zemlje u slobodnoj volji, pošto bi bili vođeni sa strahom da živite u skladu sa Mojom voljom, i onda nikada ne bi bili sposobni postati savršenima... jer to potrebuje slobodnu volju. Međutim, ako znate o procesu vaše duše prije utjelovljenja kao ljudsko biće, vaš osjećaj za odgovornost će biti snažniji i onda će rezultati istraživanja ljudi također biti od vrijednosti, koji razmišljaju kako mogu dokazati kako je evolucija Zemlje i njezinih stanovnika uzela tisuće godina a što vama treba dati za misliti koliko ste dugo već bili na Zemlji... premda ne kao samo-svjesna bića...

Ipak onda ćete također znati kako cijelo stvaranje udomačuje duhovna bića na njihovom na-gore procesu razvoja kako bi još jednom postali što su bili u početku: slobodna, samo-svjesna bića, sposobna biti aktivnima u snazi i svjetlu kako su i bili naumljeni postati kad Sam ih stvorio kroz snagu Moje Ljubavi... To se pak uvijek jedino može uzvjerovati budući se dokaz tome ne može dati... ali čak vjera može postati uvjerenje ako ljudsko biće u njegovom posljednjem stadiju na Zemlji pokušava svoju prirodu uskladiti sa onom njegova Boga i Oca, ako sebe promijeni u Ljubav i na taj način sebe ujedini sa Mnom... Jer čim mu Ja mogu biti prisutan budući Sam Ja Sama Ljubav on će također biti sposoban vjerovati sa sigurnošću i znati da on jedino živi na Zemlji kako bi kompletirao njegov zadatak nakon njegovog beskonačno dugog puta. I on će cijelim srcem stremiti spram Mene i tako naći sjedinjenje sa Mnom, njegovim Ocem od vječnosti, i biti nezamislivo sretan. AMEN

Bertha Dudde, br. 6295, 26 Lipanj 1955

RAZVOJ ZEMLJE I LJUDSKOG BIĆA...

Možete doći k Meni sa potpunim povjerenjem i pitati Me bilo koje pitanje koje vas zanima, jer Ja ću ga uvijek odgovoriti tako da će vam to pomoći. Međutim, vi možete dokučiti jedino ograničenu količinu znanja... ipak što vam priopćujem je dovoljno kako bi vam podario uvid u Moj vječni plan Spasenja... također je dovoljno za vas kako bi ga objasnili i podučavali druge ljude... i kako bi vam otkrio Moju Ljubav, mudrost i svemoć. A ovom ću znanju nadodati još više što sami budete više napredovali, što više prijemčivi postanete za Moje svjetlo i snagu... jer Moj je cilj da trebate postati savršeni kako ste bili u samom početku (*Matej 5:48*), a to također uključuje vrlo duboko shvaćanje... sveobuhvatno znanje u svezi Moje vladavine i aktivnosti, u svezi Moje prirode i vašeg cilja...

Trebalo je proći beskonačno puno vremena za vas ljude da napredujete iz bezdana do točke koja dozvoljava ljudsko postojanje... Ovo beskrajno dugo vrijeme dok se razvoj nagore sve do ljudskog bića dogodio je bilo nužno budući se sve može jedino dogoditi unutar zakonskog reda... ni jedna faza razvoja ne može biti ispuštena svojevrijedno, otud se te faze razvoja moraju odviti u skladu sa Mojim vječnim planom Spasenja i time su prikladne tvorevine također bile potrebne za ovaj razvoj... što je za vas postalo pojam kao 'prehistorijsko'.

Premda ljudska potreba za istraživanjem zasigurno nastoji izračunati trajanje ovog prehistorijskog vremena ipak jedino sa vrlo ograničenim uspjehom, jer spori napredak duhovnih supstanci... baš kao i nastanak stvaranja... kojeg ste vi sada sposobni gledati kao ljudsko biće, je uzeo vječnosti; ovi su bili beskonačno dugi

periodi vremena za koje je riječ 'vječnosti' zasigurno ispravna riječ... Pojam vremena, međutim, je započeo jedino kada je živa tvorevina 'čovjek' bio pozvan u postojanje od strane Mene, jer prethodno tome živa bića nisu bila dovoljno racionalna da bi im se omogućilo misliti i razmišljati neovisno, da bi im se omogućilo živjeti svjesno i dokučiti pojmove 'prošlosti' – sadašnjosti i budućnosti.'

Jedino biće obdareno sa razumom i slobodnom voljom se može nazvati 'ljudskim bićem', koje je bilo dovoljno sposobno razmišljati kako bi postiglo izvjestan stupanj shvaćanja i živjelo sukladno... Otud od tog vremena nadalje čovjek može govoriti o svjesnom razvoju prema usponu, gdje je jednom palim duhovima bila dana mogućnost vratiti Mi se za stalno... Stvaranje prvog ljudskog bića je bio početak perioda Spasenja gdje je slobodna volja postala odlučujući čimbenik a ne Moja volja, kao što je bio slučaj u prehistorijskim vremenima, gdje se sve zbivalo pod zakonom prisile što je neopozivo moralo rezultirati u višem razvoju... I vi se sada pitate koliko dugo je već 'ljudsko biće' nastanjivalo Zemlju... pri čemu mislite jedino uvijek na racionalno ljudsko biće koje je sposobno donositi svoje vlastite slobodne odluke i za čije potomke vi sebe smatrate...

Prvo ljudsko biće sposobno za prihvaćanje odgovornosti za njegova djelovanja i misli je bio Adam... premda su čovjeku-nalik bića već postojala prije Adama u svim dijelovima svijeta koja su instinktivno sprovodila puno onog za što se pretpostavlja kako je bilo ljudsko razmišljanje ali koji su unatoč tome bili nagnani od strane duhovnih inteligencija, koji su tako služili uzlazećim duhovnim supstancama kao čahura i u zakonu prisile sprovodili što je bilo potrebno za razvoj tvorevine Zemlje... da postane mjesto boravka za buduća ljudska bića. Oni su bili ljudske vrste čiji su instinkti i prisilni impulsi nevjerovatno snažno izbijali ali koji se unatoč tome nisu mogli smatrati odgovornima budući su oni, također, doprinijeli spram činjenice da su se duhovne supstance neprestano oslobađale i bile sposobne sebe nanovo utjeloviti... budući je sve samo služilo da bi pripremio područje za ljudska bića koja su bila prikladna proći njihov posljednji ispit volje...

Ova čovjeku-nalik bića su bila prema tome fizički već jako nalik formi koju Sam pripremio za ljudsko biće Adama kada je vrijeme za pale prvobitne duhove došlo da im se povrati njihova slobodna volja kako bi onda bili sposobni sebe osloboditi od forme u potpunosti. Opet i iznova prehistorijske tvorevine su oslobađale duhovne supstance, i razvoj onog što je do izvjesnog opsega potpomoglo cijelo pojavljivanje Zemlje u njegovom zavezanom stanju je nastavilo napredovati... i tako je eventualno došlo vrijeme za duhovnu supstancu da donese slobodnu odluku...

I ovo je bio početak epohe Spasenja koja je od značaja za vas budući je omogućila biću koristiti njegovu slobodnu volju i razum i tako živjeti svjestan život... Međutim, početak ove epohe je tako beskrajno daleko u prošlosti da ste vi ljudi nesposobni dati

ipakve mjerodavne proračune... ipak zbog Moje volje najvažniji periodi i njihovi događaji za vas ostaju nepoznati, i premda ih vi također smještate u vama pregledne vremenske periode... potpuno su nevažni za vaš vlastiti razvoj.

Ipak beskrajn broj palih duhova je potrebovao jedno beskonačno dugo vrijeme višeg razvoja... prema tome vi više niste sposobni procijeniti trajanje prethistorijskog vremena... baš kao što će se utjelovljenje kao ljudsko biće morati dogoditi na tako velikoj skali da će to uzeti vječnosti... Neće biti moguće za vas ljude odrediti početak ove epohe naučno, ipak vi ćete uvijek vjerovati drugačije, budući je u prirodi ljudskog bića dok je on i dalje nesavršen da mentalno ograničava sve što je u prošlosti... ali nikad ne želi priznati kako za vrijeme koje je ispred njega postoji granica... posljedično tome on ne odbacuje početak... ali mu se kraj čini nemogućim. Prijašnje je, međutim, nevažno dok je potonje izuzetno važno da ljudsko biće treba usmjeriti svu njegovu pažnju jedino na ono što leži pred njime... da će jedan period Spasenja dokončati, kao što su mnogi ranije dokončali... ali da će Moj plan Spasenja još postojati... da neće nikad biti kraja koliko se to tiče djela Spasenja... da jedan beskrajn broj palih duhova također potrebuje jedno beskonačno dugo vrijeme za njihov povratak i da ću Ja opet i iznova dati ovim duhovima mogućnost popeti se iz najdubljeg bezdana na svjetlo... do Mene, iz Kojeg su jednom proizašli. AMEN

Bertha Dudde, br. 8235, 9 Kolovoz 1962

DA LI JE ČOVJEK EVOLUIRAO (OD MAJMUNA) ILI JE BIO POTPUNO NOVO STVARALAČKO DJELO?...

Ne može biti nikakvog proturječja u informaciji o duhovnom koju ste primili od Mene, koju je Moj Duh obznanio vama – koji ste u Mojoj službi i koji ste bili određeni da vašim bližnjima objavite Čistu Istinu o Meni – da nosite Moju Riječ, koja bi vam trebala dati svjetlo... jer Ja želim rasvijetliti duhovni mrak u kojem ljudi žive, a posebice kada vi sami tražite prosvjetljenje. Za stvaranje Zemlje je bilo potrebno beskrajno vrijeme prije nego je ona postala ono što je sada – stvaranje koje bi trebalo omogućiti čovjeku da postigne konačno savršenstvo. I u tom beskrajno dugom vremenu su se pra-duhovi razložili na najmanje čestice, i kretali kroz bezbrojna stvaralačka djela sa ciljem da se razviju uvijek više i na taj način je ukrućeno duhovno polako došlo u život, kao što Sam otkrio puno puta.

To je pokrilo beskrajno dug put u prisilnom stanju, tj., sva stvaralačka djela su postignula svrhu i sudbinu koju Sam im Ja odredio. Ni jedno od ne-slobodnih, zavezanih bića nije moglo odlučiti o sebi, već je sazrijevalo polako. Forme su bile

stvorene za sve stupnjeve zrelosti duhovnog koje teži visinama. Svijet minerala, biljaka i životinja je beskrajno varirao u njihovim formama koje su sve bile dovedene u život uz pomoć najsitnijih čestica tih palih pra-duhova koje su se opet i iznova sjedinjavale, i konačno postale manja i veća bića. Nakon odbacivanja njihovih prijašnjih formi one su se ponovno sjedinile i naposljetku su bile dovedene u forme koje su sve više i više sličile čovjekovoj formi.

Cijeli dugi put evolucije je stajao pod Mojim Zakonom ili: svi događaji su se zbili u skladu sa prirodnim zakonom u tom stvaranju koji je potjecao iz Moje volje. Praiskonski duhovi su, kroz svoj pad u bezdan, izgubili svoju samo-svjesnost i oni će ju ponovno dobiti i utjeloviti se u posljednjoj formi – kao čovjek – da bi ostvarili svoj razvojni put nagore.

Posljednje forme u njihovom prisilnom stanju su prema tome postale sve više i više čovjeko-like ali oni i dalje nisu imali samo-svjesnost. Oni su djelovali instinktivno, u skladu sa Mojom voljom, međutim, oni su vršili funkcije koje su već bile slične ljudskima, ali još nisu bili u stanju razmišljati. Razum i slobodna volja su i dalje bili odsutni i prema tome oni nisu bili svjesni ikakve odgovornosti. Oni su bili nagnani na djelovanje od strane duhovnih inteligencija, baš kao što je svako duhovno biće i dalje ograničeno unutar forme bilo predmetom nadglednika, koji su isto tako prenijeli Moju volju na ograničeno duhovno biće kroz prirodni zakon.

I vrijeme je došlo kada se slobodna volja može vratiti nazad usavršenim pra-duhovima kroz koju bi trebali biti iskušani da li se žele vratiti k Meni ili ostati sa Mojim protivnikom.

I za te pra-duhove Sam Ja stvorio 'čovječju' formu. – Sva djela stvaranja, a posebice sve obimnije građena živa bića, je Moja volja dala stvoriti, tako što su Moje misli uzimale formu. I prema tome su ta živa bića bila reprezentirana u višestruko različitim formama, ali je svaka forma bila drugačija. Postojale su najrazličitije vrste koje nisu imale sličnost jedna sa drugom, koje su se neprestano razmnožavale ali su uvijek ostale ista stvorenja.

Kako je čovječja forma sada postala nužna prijelazom prvih do sada usavršenih pra-duhova, Ja Sam kroz Svoju volju postavio drugo stvaralačko djelo koje je uistinu bilo čudesno-djelo cijelog Mojeg stvaranja... biće koje je na jedan izuzetno umješan način bilo sastavljeno... koje je bilo stvoreno u skladu sa Mojom voljom, i u stanju ispuniti svoj zadatak na Zemlji. To biće Sam Ja stvorio i ono nije nastalo iz do tada postojećeg stvaranja.

Pošto je ta forma trebala udomačiti jednog praiskanskog duha, biće koje je jednom izašlo iz Mene – koje je bilo Moja slika – i koje bi to ponovno trebalo postati. I prema tome je bilo nužno opskrbiti to biće sa razumom, slobodnom voljom i samosvjesnošću. Oni nisu nastali postepeno od životinji-nalik bića, već su bili dodani čovjekovoj formi, kako je pra-duh uzeo u posjed prvu formu, i uvijek će biti dani svakom čovjeku kao nešto što pripada njegovoj duši kad ga ova kao Božanski dah pri njegovom rođenju oživi (Postanak 2:7).

Poslije toga su se ljudi uistinu razmnožavali tako što su ponovno slijedili Moj prirodni zakon, ali oni će uvijek ostati ista stvorenja kakva su bila još od prvog čovjeka – Adama. Oni se neće promijeniti u druga stvorenja, pošto će ta promjena uvijek biti jedino djelo duše, koja na početku i dalje može odlučiti protiv Mene, ali za vrijeme svojeg postojanja kao čovjek, može postići najveće savršenstvo. Ali ljudsko tijelo će ostati kakvim Sam ga stvorio kada ga je Adamova duša zaposjednula.

Stvaralačko djelo Zemlja je uistinu zahtijevalo beskrajno dugo vrijeme za sve što je u, na i iznad Zemlje, uključujući sva neživa i živa stvaranja. Ali je to, na određeni način, bila etapa evolucije nagore za palo duhovno, koja je završila kada su se svi najmanji dijelici jednog pra-duha ponovno sakupili i započeli posljednji proces povratka ka Meni.

I to postojanje na Zemlji kao čovjek, je od Mene također zahtijevalo novo stvaralačko djelo.... formu, koja može zadovoljiti sve zahtjeve sa ciljem da bi mogla proći posljednji ispit u slobodnoj volji. Čovjek prema tome sebe može smatrati posebnim stvaralačkim djelom sa Moje strane, pošto je on jedino biće na Zemlji koje je obdareno sa razumom, inteligencijom i slobodnom voljom... što su obilježja Božanskog porijekla. Prema tome, on je također u stanju prepoznati Boga i Stvoritelja iznad sebe... Koji mu je dao život, i čovjek stoga također ima sposobnost postići posljednje savršenstvo na ovoj Zemlji ... ako njegova slobodna volja za time ozbiljno žudi. AMEN

Bertha Dudde, br. 5800, 31 Listopad & 1 – 2 Studeni 1953

STVARANJE ČOVJEKA... PRVI GRIJEH...

Beskrajno dugo vrijeme je bilo potrebno palom duhovnom (*duhovnim supstancama*) za njegov razvoj prema gore, i beskrajno dugo vrijeme je bilo potrebno Mojim pojedinačnim tvorevinama, koje su se istovremeno sa u njima prebivajućim zavezanim duhovnim morale razviti, kako bi u sebe primile sve zrelije duhovno.

Uvijek su iznova bile stvarane nove forme i uvijek nanovo je tim formama bilo dano određenje.

Dakle, zemaljsko stvaranje nije nastalo u trenu, već su prošli beskrajno dugi vremenski periodi, dok duhovno u svim stupnjevima zrelosti nije pronašlo sebi odgovarajuću formu, jer je sve više rastuća zrelost zahtijevala uvijek nove tvorevine koje bi ga mogle zaprimiti. Ali sve dok je duhovno bilo pod zakonom prisile, Moja stvaralačka djelatnost se sastojala u stvaranju Zemlje kao stanice za sazrijevanje jako nisko palog duhovnog, koje je time trebalo dostići zrelost, i koja bi vezanom duhovnom vratila slobodnu volju, koju je nekoć zloupotrijebilo.

Tako da je onda morala biti stvorena i jedna vanjska forma za to sazrijelo duhovno, kako bi u toj formi ponovo moglo isprobati svoju slobodnu volju. To djelo stvaranja je bio čovjek, koji se od svih ranije stvorenih tvorevina razlikovao utoliko što je pored slobodne volje bio obdaren razumom i racionalnošću... sposobnošću razmišljanja, svjesnošću o svome ja i sposobnošću jezične razmjene sa svojim bližnjima, jer je suživot pružao nužne preduslove za ispit volje.

Vanjska forma čovjeka je bila prisutna već u zadnjim stupnjevima prisilnog stanja i bila je određena za prijem bezbrojnih sazrijelih duševnih supstanci, međutim ta bića (*pred-Adamiti*) su još djelovala u stanju prisile, kao što je to zahtijevao prirodni zakon i time nisu bila odgovorna za svoje postupke... ona su u manjoj mjeri bila sposobna razmišljati, međutim kao djela stvaranja su služila poput posuda za skupljanje onog kroz beskrajno dugo razvojno vrijeme sazrijelog duhovnog, koje je za to duhovno bilo oblikovano od strane Moje mudrosti i Ljubavi.

Ali ljudima mogu biti nazvana samo ona živa bića koja su bila u posjedu slobodne volje, razuma i ja-svjesnosti... i tek tada je započeo plan produhovljavanja tih bića... koji je zahtijevao da ta bića... ljudi... budu naučavani od Mene... koji svoju sposobnost razmišljanja, svoj razum i slobodnu volju trebaju koristiti s obzirom na Moje podučavanje i koja uz pomoć svoje slobodne volje mogu živjeti i stvarati na Zemlji... koja se mogu oblikovati u bogove, ali koja mogu postupati i skroz nasuprotno Mojim poukama i Mojoj volji vraćajući se u bezdan iz kojeg su se bili izdigli.

Stvorio sam čovjeka... duhovnom koje se nalazilo na određenom stupnju zrelosti sam dao vanjsku formu, koja je opet odgovarala Mojoj mudrosti i Mojoj Ljubavi kao i zadatku koji je čovjek sada imao za ispuniti. Forma je tek onda postala živim bićem kada se u njemu nastanilo duhovno... kompozicija bezbrojnih duševnih čestica, koja je sada kao 'duša' oživljavala vanjsku formu. Jer duhovno je neprestano djelujuća sila i bila je prilikom ranijih stadija, tijekom beskrajno dugog razvojnog procesa vezana i nesposobna za neometanu aktivnost; ali u zadnjoj vanjskoj formi, u čovjeku, ponovo

može biti aktivna. Može razviti svoju vlastitu snagu i može je uz pomoć sjedinjenja sa Mnom beskrajno umnožavati.

Prvim ljudima je Moja snaga bila dana neograničeno; bili su opremljeni na neobičan način, jer im je njihov probni život na Zemlji trebao služiti tome da kao potpuno produhovljeni napuste svoj zemaljski pokrov i vrata se kao prava djeca u Očevu kuću. Međutim, morao im je biti postavljen ispit volje, koji Sam zahtijevao od svakog stvorenog bića; prolazak prvih ljudi na ovom ispitu svim sljedećim ljudima bi omogućio lakše postignuće cilja (1 Studeni 1953)

U prvim ljudima Sam Si stvorio bića koja su i pored svoje nedostatnosti znači nesavršenosti, kao posljedice otpadništva od Mene... mogla doći do spoznaje Mene, koja su se sâma kao stvorenja spoznavala... koja su dakle svojom mogućnošću razmišljanja i svojom slobodnom voljom mogla prepoznati i vršiti Moju volju. Stvorio sam Si stvorenja kojima Sam i pored udaljenosti od Mene mogao biti razumljiv, koja su mogla pojmiti Moju Riječ i na koja je ona mogla djelovati, što je prije, u stanju zavezane volje bilo nemoguće.

Dakle čovjek je bio prvo zemaljsko djelo stvaranja koje je u sebi nosilo palog pra-duha i koje je tome pra-duhu trebalo pomoći i da se vrati u svoje izvorno stanje, kako bi opet kao slobodno duhovno u vječnom jedinstvu sa Mnom mogao stvarati i djelovati. To je bio zadatak prvog stvorenog čovjeka, i to će do kraja i ostati zadaća svih ljudi, do potpunog produhovljenja svega pâloga.

Bio je to ne pre-teški ispit volje, koji je prvi čovjek imao za proći. Ali pri ovom ispitu je i Mojem protivniku morala biti pružena prilika da na njega utječe... i tom utjecaju je čovjek podlijegao... po drugi put se odmetnuo od Mene, i to je bio prvi grijeh na ovoj Zemlji (vidi Knjižicu br. 40)... grijeh s kojim je čovječanstvo upoznato, iako o nekadašnjem otpadanju duhovnog od Mene ništa ne zna... a tek to razjašnjava sve... jer prvi čovjek ne bi mogao pasti, da je bio prvo stvorenje iz Mene koje bi moralo biti u punom posjedu snage i svjetla, pošto iz Mene može proizaći samo savršeno. Jer tada na njega ne bi mogla utjecati nasuprotna sila.

Razlog njegovog pada je u prijašnjem otpadanju duhova i time u nepotpunoj zrelosti čovječje duše, koja se mogla, ali ne i morala pokazati. Čovjek je doduše imao razum i slobodnu volju i zbog toga je morao i snositi odgovornost za svoju dušu... i tako je čovjek morao ispaštati svoju krivicu.

Moj protivnik je zadržao vlast nad – u kao čovjek utjelovljenim – duhovnim, a to za svakog čovjeka znači mukotrpan, uz borbu i muku vezan životni put sa ciljem svoga oslobađanja iz njegove vlasti... cilj koji čovjek i može dostići, jer je Isus Krist ljudskom rodu oslabljenom Adamovim padom pritekao u pomoć, čime je izbjavljenje

omogućeno svakome tko Ga prizna kao Božjeg Sina i Spasitelja svijeta i tko Ga voljno slijedi.

Prvi čovjek je mogao izgraditi most kojim bi svi njegovi potomci mogli dospjeti k Meni... ali kako je pao, čovječanstvo je moralo ostati još dugo u Sotoninom ropstvu, sve dok nije došao Izbavitelj, dok Isus Krist nije sišao na Zemlju, kako bi izgradio most prema duhovnom kraljevstvu Svojom patnjom i umiranjem... Svojom smrću na Križu... (2 Studeni 1953)

Odluka volje koja je bila zahtijevana od Mojeg prvostvorenoga bića... Lucifera... nikako se ne može smatrati zapovijedu, više je stvorenju bilo potpuno slobodno ostavljeno da svoju volju okrene na jednu stranu, i smjer njegove volje je bio utemeljen jedino u njegovoj želji za vlašću i samovladom. Ono si je bilo svjesno da je proizašlo iz Mene, ali je i vjerovalo kako bi moglo sâmo vladati, jer Me nije vidjelo... Spoznavalo Me je kao svoj izvor, ali Me nije htjelo priznati... a tu volju nisam Ja usadio u biće, nego je ono samo svoju od Mene mu poklonjenu volju tako izokrenulo.

To je bila razlika između prvog Luciferovog pada i prvog grijeha prvog čovjeka... koji je u sebi još nosio naopaku volju, i zbog toga Sam mu Ja i dao zapovijed, koju nije trebao prekršiti... zapovijed, koju je lako mogao ispuniti, samo da na njega nije djelovao suprotni duh, koji je na njega imao snažan utjecaj, jer je ovaj u stvari još bio njegov udio... jer još uvijek nije bio povratio savršenstvo, koje bi onemogućilo pad.

Savršen čovjek ne bi mogao pasti, što će reći, ne bi bio sposoban pogaziti tu zapovijed, jer bi savršeno duhovno u čovjeku njega spriječilo od bilo kakvog Bogu-suprotnog djelovanja... ali stvaranje čovjeka je bila tek posljedica pada Lucifera i njegove pratnje, jer inače Ja uistinu ne bi imao potrebu, onome od Mene u život pozvanom duhovnom davati izvanjsku formu kao omotač. Ali ljudska forma je već sadržavala palo duhovno, i time je čovjek Adam već bio opterećen prijašnjim grijehom, koji je mogao odbiti, samo da je ispoštovao Moju zapovijed.

Bilo bi mu moguće iskorijeniti nasljednu krivicu... njegov pad je opet usporio povratak palog duhovnog nazad k Meni i to za beskrajno vrijeme, što je međutim omogućeno putem čina Spasenja čovjeka Isusa, Koji je bez ijedne zapovijedi od Moje strane učinio ono što je čovjek Adam trebao učiniti... potpuno 'ući u Moju volju' i putem života Ljubavi ponovo se na Zemlji spojiti sa Mnom kako bi dospio u potpuni posjed snage i svjetla. AMEN

-----†-----
*Znanje o praiskopskom grijehu nužno je za shvaćanje Čina Spasenja
Isusa Krista... Razlog za Njegovu ogromnu patnju na Križu...*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 8806, 26 Svibanj 1964

**ZNANJE O PRAISKONSKOM GRIJEHU JE NUŽNO DA BI SE
SHVATIO ČIN SPASENJA... DA BI SE ISUSA KRISTA
PRIZNALO KAO IZBAVITELJA...**

Vama ljudima nedostaje znanje u svezi praiskopskog grijeha, posljedično tome vi smatrate kako je čin Spasenja Isusa Krista bila samo jedna nadoknada (*okajanje*) za vašu ljudsku krivnju, uistinu, čak nijećete Njegov 'čin Spasenja' budući... vi vjerujete... da svi trebaju otplatiti za njihovu krivnju sve do posljednjeg novčića. Ovo bi mišljenje bilo razumljivo da je to bila samo vaša krivnja koju ste sebi 'natovarili' kao ljudi... no u pitanju je velika praiskopska krivnja, otpadanje duhova od Mene... krivnja... koju nikada ne biste mogli otplatiti, koja dakle ne može biti zanemarena, i koja je uzrok cijelog (*materijalnog*) stvaranja i razlog Mojeg postajanja čovjekom u Isusu. Jer otpadništvo od Mene je bilo prouzročeno činjenicom da su Me stvorena bića bila nesposobna vidjeti, i prema tome Sam Ja Sebe učinio vidljivim u Isusu. Svatko tko jedino prizna prošli prvobitni grijeh od strane prvih ljudskih bića će biti skeptičan spram toga da su ovi grijesi zahtijevali 'Iskupitelja', on će uvijek držati da čovječanstvo nije moglo biti kažnjeno za grijeh kojeg nije bilo počinilo. I tako bi i grijesi koje čovjek kao takav čini, dakako bili prijestup protiv Moje Ljubavi... ali oni ih ne prepoznaju u njihovom stanju tame, koje je posljedica neizmjernog praiskopskog grijeha. Ali ovaj grijeh objašnjava sve, i sve dok ljudi ne znaju u svezi ovog događaja otpadništva duhova oni će naći teškim vjerovati u 'Božanskog Iskupitelja', Koji je umro na Križu u najvećoj boli i mučenju poradi ovog neizmjernog grijeha, kojeg je On bio uzeo na Sebe kako bi ponudio žrtvu okajanja Meni. Posljedično tome, svako učenje koje nijeće Božanskog Iskupitelja (u ovoj Objavi naglasak na istočnjačka učenja)... koje stoga poriče princip Spasenja... će trebati biti odbačeno kao obmanjujuće učenje, čak ako je Njegov rad kao onog koji širi Božansko učenje Ljubavi naglašen. No radi se o iskupljenju praiskopskog grijeha, kojeg Sam jedino Ja Osobno mogao ostvariti u čovjeku Isusu, i prema tome Moje postajanje čovjekom u Njemu će vam biti iscrpno objašnjeno (*Knjižica br. 34!*), jer Ja Osobno Sam Biće Kojeg ni jedna od Mojih živih tvorevina ne može ugledati bez da one prestanu postojati.

Ako Sam stoga želio da Me vi budete sposobni vidljivo zamisliti to se trebalo dogoditi u formi bića poput vas samih Koje je, za vas, bio ljudsko biće Isus. Posljedično, prije

svoga ostalog nužno je znati u svezi događaja otpadništva bića od Mene kako bi se onda razumio proces stvaranja vidljivog svijeta. Onda ćete također biti sposobni shvatiti vječnu borbu između svjetla i tame i pojavak Spasitelja za čovječanstvo u Isusu Kristu... jednom ne-palom prvobitnom duhu... u Kojem Sam Ja utjelovio Sebe, budući vi uopće nemate zamisao o 'snazi koja sve stvara'. I iz ovog razloga vi možete i trebate priznati Iskupitelja, Koji je umro na Križu namjesto svakoga i Koji je također molio namjesto vas ljudi za otpuštenje vaših grijeha. Ali ono vam ne može biti podareno odmah, radije, vi sami Ga morate zatražiti budući se pad dogodio po vlastitoj želji i stoga će se povratak k Njemu također trebati odviti u slobodnoj volji. U činjenicu da će osobi koja ozbiljno stremi postići savršenstvo, osim praiskonskog grijeha, također biti dan oprost za njegove grijeha kao ljudskog bića ne treba sumnjati, otud će sav grijeh biti oprošten i time je oproštenje osigurano. Ali budući je Isus jedino rijetko prepoznat kao Iskupitelj od strane onih koji prihvaćaju obmanjujuće (*istočnjačko*) učenje koje Ga prikazuje kao ljudsko biće i uzašlog učitelja (*ascended master*) i koji ne žele priznati Moje postajanje čovjekom u Njemu, oni Ga isto tako ne traže za oproštenje svih njihovih grijeha. Jer postoji samo Jedan Koji ih može osloboditi od njihove krivnje, samo Jedan ima moć otkazati sve grijeha... a to je Isus, u Kojem Sam Ja Osobno postao čovjekom. AMEN

Bertha Dudde, br. 7136, 1 Lipanj 1958

PRAISKONSKI GRIJEH I ZNAČAJ ČINA SPASENJA...

I prema tome vi ćete biti neprestano podsjećani da Sam Ja umro za vas na Križu... Ja ću uvijek podsjećati vas ljude na Zemlji i sve duše u onostranom koje su i dalje neiskupljene, ili ću vam donijeti znanje ako toga još niste svjesni, jer vi ne bi trebali biti bez znanja ako ikada želite postići blaženstvo. Kakve je koristi čovječanstvu znati u svezi 'Isusa čovjeka', Koji je dokončao Njegov zemaljski život tako što je bio raspet, ako ne znate u svezi duhovnog značenja Njegovog raspeća, u svezi misije koju je ljudsko biće Isus bio ostvario poradi grijeha čovječanstva? Čak ako vam je rečeno 'On je iskupio čovječanstvo od grijeha...' vi nećete biti sposobni pronaći nikakvu povezanost, i stoga to ostaju samo riječi čije značenje vi ne razumijete. Sve dok ne znate razlog za vaše ljudsko postojanje na ovoj Zemlji vi nećete biti sposobni razumjeti zašto je čovječanstvo nazvano grijешnim (*Rimljanima 3:9, 10, 19, 23; Galaćanima 3:22*)... iako nitko od vas nije bez grijeha. Ali Isusov čin Spasenja jedino postaje značajan kada znate za praiskonski grijeh, koji je sam po sebi razlog vašeg zemaljskog postojanja. Ogromnost ovog grijeha ne može biti poređena sa grijешnošću ljudskih bića, čak ako je potonje samo posljedica prijašnjeg. Ali svi grijesi koje osoba počini na Zemlji bi mogli naposljetku biti nadoknađeni od strane njega na

Zemlji ili u kraljevstvu onostranog, bez obzira koliko puno vremena bi moglo oduzeti da se to napravi...

Međutim, nije moguće za vas ljude dati nadoknade za praiskonski grijeh, niti tijekom vašeg zemaljskog postojanja niti u kraljevstvu onostranog, jer ovaj praiskonski grijeh se nije sastojao od prijestupa od strane jednog već nesavršenog bića. On je bio počinjen od strane superlativno savršenih bića kojima nije nedostajalo prosvjetljenja, koja su prosto dozvolila sebi biti kontroliranima od strane utiska da bi Me mogli nadmašiti... koja su postala ohola, uslijed njihovog preobilja svjetla i snage... Biće ne može dati nadoknade za ovaj grijeh budući su njegova veličina i značaj neizmjeni i vječnosti ne bi dostajale da se bude oslobođen od ove krivnje... Zbog ovog grijeha bića su pala u najdublji bezdan, tj. oni su izgubili svjetlost i snagu i promijenili se u nasuprotno, tako reći: oni su izgubili sve Božanske kvalitete i, namjesto toga, prihvatili sve zle kvalitete i instinkte, oni su postali Moji protivnici... sve dok se duhovna supstanca nije kompletno ukrutila i oni su izgubili svjesnost o njima samima... I sada Sam Ja prognao ovu ukrućenu duhovnu supstancu u formu, tj. Ja Sam ju razložio na bezbrojne duhovne čestice i postavio ove u bezbrojna djela stvaranja, koja su Moja Ljubav, moć i mudrost bili stvorili čisto u svrhu vođenja ove pale duhovne supstance iznova nazad k Meni, budući je ona bila određena postati blaženo sretnom i može jedino sa Mnom pronaći blaženstvo. Premda je ovo prolaženje kroz stvaranje također jedan čin okajanja ovog ogromnog grijeha, on(o) se odvija u prisilnom stanju, u ograničenoj volji, i prema tome ne može biti smatrano kao nadoknada za ovu krivnju...

Otud biće mora naposljetku još jednom doći u položaj gdje ima žudnju sebe osloboditi od njegove krivnje po vlastitoj želji, kada mu može biti dana dovoljna količina znanja da je ono bilo sagriješilo i da unatoč tome postoji put da se bude oslobođen od ove goleme krivnje... Ono treba znati da je to staza do Križa, da je oslobođenje od praiskonskog grijeha jedino moguće putem priznavanja Božanskog Spasitelja i Njegovog čina Spasenja i da to treba biti učinjeno tijekom zemaljskog života da bi se nakon smrti tijela moglo ponovno biti prihvaćenim u kraljevstvo svjetla, koje je istinski dom svake osobe na Zemlji. Ali čak u onostranom Moja milosrdna Ljubav i dalje brine za duše koje skapavaju u bezdanu. One su obaviještene o Mojem činu Spasenja čak i u onostranom i tamo, također, one mogu slijediti stazu do Mene u Isusu Kristu. Međutim, one više nisu sposobne postići uzvišeni stupanj savršenstva, kojeg su mogle postići na Zemlji kroz priznavanje Isusa kao Sina Božjega i Spasitelja svijeta, u Kojem Sam Ja bio utjelovio Sebe kako bi dobio priznavanje kojeg su Mi oni prethodno zaniijekali. Vi ljudi trebate znati u svezi velikog značenja čina Spasenja, vi ne bi trebali samo spominjati ime Isusa kao ime ljudskog bića, Koje je jednom živjelo na Zemlji sa uzvišenim moralnim ciljevima... On je živio na Zemlji u svrhu jedne važne misije i vi bi trebali pokušati ovo razumjeti sve dok ste i dalje time zbunjeni, budući zavisi o vašem razumijevanju i dobroj volji da li

će vaš zemaljski napredak biti uspješan, da li će vas kraljevstvo, koje je vaš istinski dom, iznova primiti. AMEN

Bertha Dudde, br. 6087, 23 Listopad 1954

PRAISKONSKI GRIJEH... ZRAČENJE LJUBAVI... ISUS KRIST...

Prvi grijeh pobune protiv Mene rezultirao je u ogromnoj udaljenosti Mojih živih tvorevina od Mene, budući su sa njihovim odbacivanjem Mene oni također odbacili Moju snagu Ljubavi, oni su napustili krug Mojeg strujanja Ljubavi i sebe neprestano sve više udaljavali od Mene. Otud je protivljenje Meni isto kao odbacivanje Moje snage Ljubavi, što je zašto nijedno ljudsko biće koje Mi se i dalje iznutra protivi ne može biti prožeto od strane Moje snage Ljubavi. A to se već može smatrati jednim protivljenjem ako on ne vjeruje u Mene i prema tome nema kontakt sa Mnom. Onda će on stajati izvan kruga Mojeg strujanja Ljubavi... on će biti nesposoban osjetiti Moju Ljubav budući ne postaje svojevotjno prijemčiv za nju i nije voljan uspostaviti kontakt sa Mnom. Mene ne priznati naznačava biti u cjelosti podložan onome (*Luciferu*) koji se jednom pobunio protiv Mene i na taj način postao Mojim protivnikom (*Sotona*)... I njegov plan je tako utjecati na sve žive tvorevine da će Me one također smatrati nepostojećim, da oni neće vjerovati u Biće Koje ih je stvorilo i žudi biti u kontaktu sa njima. Ali ovo nepriznavanje također rezultira u potpunom nedostatku znanja i zamračenosti misli... Svjetlo i snaga su jedino dostupni od Mene... a oni preziru svjetlo i snagu budući preziru Davatelja snage i svjetla... jer nemaju nikakve vjere u prvobitni izvor svjetla i snage odakle su oni, također, bili proizašli... Međutim, do istog opsega kako oni odbacuju ovaj prvobitni izvor oni onemogućavaju sebi da budu nahranjeni od strane ovog prvobitnog izvora, i stoga ostaju bez svjetla i slabi sve dok ne streme spram ovog izvora u slobodnoj volji... sve dok ne priznaju Silu Koja ih je stvorila i tako dobrovoljno otvore sebe kako bi bili snabdjeveni sa Božanskom snagom Ljubavi... sve dok sebe ne ujedine sa Davateljem svjetla i snage. I onda će oni primiti bez ograničenja što im je potrebno kako bi postali blaženi... kako bi ušli iznova u izvorno stanje kojeg su jednom napustili svojevotjno. Svaka osoba koja se okrene k Meni će primiti izobilno, jer Moja Ljubav neće sebe nikada potrošiti... ona zauvijek želi dati i pružiti užitak te zahtijeva ništa doli otvorene posude u koje može utjecati. I čim se iskrena volja probudila u osobi da uđe u kontakt sa Silom Koja ga je stvorila on će sebe razdvojiti od praiskanskog grijeha, pobune protiv Mene, i on će sigurno doseći cilj uz pomoć Božanskog Iskupitelja Isusa Krista, Koji je prolio Njegovu Krv poradi ovog ogromnog praiskanskog grijeha... Koji je beskrajno patio i umro na Križu kako bi stekao blago milosti za oslabljenu ljudsku rasu... snaženje volje i shvaćanje njihove krivnje... Sada će svaka osoba biti sposobna umanjiti ogromnu udaljenost od Mene, svaka osoba

može pronaći oprostjenje ogromne krivnje prošle pobune protiv Mene; svako ljudsko biće može ući iznova u krug Mojeg strujanja Ljubavi i primiti svjetlo i snagu u izobilju... ako on iskoristi mnoge blagoslove koji su na njegovom raspolaganju kao rezultat čina Spasenja Isusa Krista... ako prizna Mene pošto Sam Ja, kao čovjek Isus, otklonio za vas krivnju kroz Moju smrt na Križu. AMEN

Bertha Dudde, br. 8715, 4 Siječanj 1964

UČESTALO PITANJE: ZAŠTO JE BOG LJUBAVI DOZVOLIO DA LJUDSKO BIĆE TAKO PATI?...

Vi ljudi ne bi mogli zamisliti rezultat vašeg praiskanskog grijeha da niste bili iskupljeni... Ja vam nastavljam govoriti da ste jedino sposobni dokučiti ograničene pojmove, budući bi posljedica praiskanskog grijeha bila neograničena kako se Moji zakoni ne mogu nikada opozvati... A grijeh počinjen protiv Mene koji je bio toliko ogroman i toliko ozbiljan poput otpadništva od Mene unatoč znanja da je to pogrešno je imao, u skladu sa Božanskom pravdom, rezultirati u jednako užasnim posljedicama, što je za ova bića povlačilo sa sobom vječni jad... stanje vječnih muka i tame... i stoga bi nebrojena bića bila trebala očekivati ovo stanje budući Moja pravednost nije jednostavno mogla poništiti jednu neiskupljenu krivnju. Ali ova bića su bila nesposobna sama napraviti nadoknade, jer to nije bilo samo pitanje toga da bića otrpe izvjesnu količinu kazne i na taj bi način krivnja grijeha bila iskupljena... stvar je u tome da su bića sagriješila protiv Same Ljubavi i da je okajanje krivnje prema tome moglo opet biti jedino djelo Ljubavi...

Stvar je bila da su bića trebala zapaliti njihovu Ljubav unutar njih samih, onda prepoznati ogromnost njihove krivnje i sa srdačnom Ljubavi Mene zazivati za oprostjenje... Ali pala bića više nisu bila sposobna to učiniti budući su bila totalno bez Ljubavi... I oni su bili isto tako nesposobni podmiriti ovu neizmjernu krivnju budući su, pošto su bili kompletno otvrdnuli, bili izgubili njihovu samo-svjesnost i time više nikakav svjesni kontakt nije postojao sa Mnom. Nešto što je bilo stvoreno da bude živo je umrlo i bilo je nesposobno povratiti se k Meni uz svoj vlastiti napor.

Zbog Moje Ljubavi, mudrosti i snage Ja Sam doista mogao iznova probuditi ova mrtva bića u krhki život... ali golemi praiskanski grijeh je ostao i držao je bića beskonačno udaljenima od Mene, i dok ova krivnja nije bila iskupljena kompletni povratak Meni je bio nemoguć. I onda opet, ni jedno palo biće nije bilo sposobno za ovo budući su oni bili kompletno bez Ljubavi... Ja Sam predvidio sve ovo još od vječnosti a ipak bi bio nesposoban izbjeći otpadništvo bića bez odstranjivanja njihove

slobodne volje... Ali Sam također predvidio od vječnosti stazu povratka k Meni za ova pala bića, i isplanirao Sam plan povratka i primjenio ga...

I sva bića koja su ostala sa Mnom uzimaju dijela u primjeni ovog vječnog plana Spasenja, nalazeći najvišu sreću dok to čine... Oni su neprestano prožimani od strane Moje Ljubavi i u punom posjedu svjetla i snage... I njihova Ljubav ih neprestano nagoni pomagati paloj duhovnoj supstanci koja se zapućuje stazom kroz djela stvaranja koja su nastala u svrhu njihova povratka. Njihova Ljubav ih nagoni da aktivno stvaraju i dizajniraju oblike za palu duhovnu supstancu koja se zapućuje stazom kroz stvaranje. I tako ona postiže stupanj zrelosti kada može donijeti iznova njezinu vlastitu slobodnu odluku. A ipak, njezin golemi praiskonski grijeh nije i vječno ne bi bio iskupljen budući su bića, kako su je jednom svojevolumno odbacili, bez Ljubavi. I iz ovog razloga svjetlosno biće (*Isus*) je Sebe ponudilo dobrovoljno da iskupi ovaj grijeh budući je bilo puno Ljubavi, i Ljubav će uzeti na sebe sve kako bi udovoljila i pomogla tamo gdje vidi bijedu i patnju.

Ako bi vi ljudi mogli procijeniti ogromnost praiskonskog grijeha vi bi također razumjeli zašto je opseg patnje, koji je daleko nadilazio ljudsku snagu, trebao biti otrpljen za iskupljenje ovog grijeha... kojeg 'ljudsko biće' ne bi nikada bilo sposobno podnijeti da mu Ljubav nije dala snagu, jer Ljubav je snaga, i jedino Ljubav je izdržala bol i patnju koju je ljudsko biće Isus bio dobrovoljno uzeo na Sebe.

On je znao sve i stoga je također znao da nije bilo nade za pale duhove da se ikada povrate k Bogu i postanu sretni ako grijeh nije bio iskupljen... On je ponudio Sebe kao svjetlosno biće da ostvari čin Spasenja, jer kao svjetlosno biće On je bio sposoban shvatiti što Ga je očekivalo, ali Ljubav je bila veća nego sudbina kojoj se približavao kao ljudsko biće... Jer svjetlosno biće je znalo da bi Ono bilo u neprestanom kontaktu sa Mnom, i Ono je također znalo da bi Ga Ja neprestano opskrbljivao sa snagom, budući je Moja temeljna priroda Ljubav (*1 Ivanova 4:8, 16*) i prema tome Ja Sam bio prisutan u ljudskom biću Isusu sa Mojom temeljnom prirodom... 'Ljudsko biće' Isus je zasigurno očekivao jednu nezamislivu mjeru patnje i boli, ipak s obzirom na veličinu praiskonskog grijeha neprojenih bića takva jedna pretjerana mjera patnje je bila nužna kako bi zadovoljila Moju pravdu koja nije mogla biti zaobidena... ili bi Ja bio milosrdno izbrisao krivnju radi veće od najveće Ljubavi.

Bijedno stanje palih bića je bez čina okajničke žrtve bilo ono vječnog trajanja... Isusova patnja, međutim, je trajala ograničeni period vremena i Isus je radosno Meni ponudio žrtvu, budući je On na taj način izbavio cijeli svijet od praiskonskog grijeha, premda svako biće sâmo odlučuje trenutak njegovog spasenja kroz njegovu volju. Isus je umro na Križu namjesto svih ljudi prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, i Njegova neizmijerna patnja je osigurala svim palim bićima opraštanje njihova praiskonskog grijeha. Staza povratka Meni je postala prohodna za svako pojedinačno biće, i zbog Njegove veće od najveće Ljubavi ljudima je bila iznova dana prilika da potpale Ljubav

unutar njih samih, tako da će oni promijeniti njihovu prirodu i sjedinjenje se može iznova dogoditi, što bi bilo nemoguće bez iskupljenja praiskopskog grijeha. AMEN

-----†-----
*Zašto čovječanstvo općenito nije upoznato
sa ovim izuzetno važnim znanjem?!...*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 8397, 30 Siječanj 1963

DUHOVNO STANJE PRIJE RASPEĆA... KNJIGA NAD KNJIGAMA...

Vi se ljudi često pitate zašto Moj vječni plan Spasenja nije jasno i izrazito spomenut u Knjizi nad Knjigama (*tj. Bibliji*) tako da bi svi ljudi bili u stanju spoznati što čini temelj njihovog ljudskog postojanja... Posljedično tome vi sumnjate u (*ove*) Objave koje vas u svoj dubini obavještavaju o ovome... Međutim, vi bi trebali imati na umu da duhovno stanje ljudi prije Mojeg rođenja ne bi dozvolilo takvo znanje, da ga ljudi ne bi mogli razumjeti, jer je prije Mojeg Raspeća Moj protivnik (*Sotona*) i dalje nadmoćno vladao i on nikada ne bi bio dozvolio nikakvo svjetlo, umjesto toga tama se stalno povećavala jer je samo nekoliko ljudi rasplamsalo Ljubav unutar njih kao rezultat njihovog života Ljubavi. Iako su oni znali o Bogu Koji ih je stvorio, nedostajalo im je sveg dubljeg razumijevanja i stoga također i znanja o njihovom odnosu sa svojim Bogom i Stvoriteljem. Oni su zacijelo znali da Sam Ja očekivao od njih da poštuju Moje Zapovjedi koje Sam im dao posredstvom prosvijetljenih ljudi... koje Sam Ja poslao na Zemlju u svrhu poduke. I da su oni provodili svoje živote u skladu sa Mojim Zapovijedima, oni bi zasigurno stekli mali stupanj shvaćanja. Ali znanje o svemu što je još bilo skriveno od njih nije nikada moglo biti naučeno proučavanjem jer njihov razum bi bio nesposoban to dokučiti a njihove duše, zbog njihova još neiskupljenog praiskopskog grijeha, još nisu bile u velikoj mjeri sazrijele. Iz tog razloga se čak i proroke općenito nevoljko slušalo, jer bi ljudi, da im je bilo stalo obratiti pažnju na njih, morali ograničiti njihovo uživanje u životu. Uvijek je bilo samo nekoliko iznimki sa žudnjom da budu poslušni njihovom Bogu i Stvoritelju i da Mu budu u službi. A u pojedinačnim slučajevima njima je doista bilo podareno znanje koje su zapisali ali koje nije ostalo sačuvano kada je utjecaj Mojeg protivnika na ljude postao rastuće snažniji tako da je njihovo duhovno znanje, kratko prije Mojeg rođenja, bilo iznimno nisko... i stoga više nisu imali sluha za takvo znanje... Tada sam Ja Osobno došao na Zemlju i donio svjetlo u ovu izuzetnu tamu... Ali čak i tada je Moje svjetlo moglo sijati jedino gdje Moj protivnik nije mogao sebe dokazati (*potvrditi*), gdje je želja za životom u skladu sa Božjim redom motivirala ljude da žive život Ljubavi... Ja Sam im već mogao podariti malo Svjetlo i prosvijetliti ih o njihovom odnosu sa njihovim Ocem i Stvoriteljem.

Pa ipak, čak su se i ove poduke događale jedino jedan na jedan, jer Sam Ja poznavao stupanj zrelosti svakog pojedinca i spriječio da one, također, budu preokrenute u teoretsko znanje, koje bi se uistinu moglo prenijeti dalje drugim naraštajima kroz tradiciju, ali koje bi bilo ostalo nedokučivo bilo kome tko još nije zapalio svjetlo unutar sebe kroz Ljubav... Kroz Moj čin Spasenja praiskonski grijeh je bio iskupljen i Moj Duh je bio sposoban djelovati unutar ljudskog bića čija je dobrodušna aktivnost to omogućila... Jer čak i tada Sam Ja podučavao da je Ljubav najvažnija... Svatko tko je živio prema ovoj zapovijedi je bio također upućen od strane Mojeg Duha i stekao znanje koje mu je bilo potrebno da bi ispunio njegovu svrhu zemaljskog života... A to je što vam je potrebno da bi potpuno sazrijeli u svojoj duši... Duševni rad je na prvom mjestu i sve što vas navodi da ga sprovodite biti će vam poslano od Mojeg Duha. A želje svakoga sa dubokom čežnjom da prodre u više duboku mudrost će uistinu biti uslišene. Ali budući samo nekolicina ljudi probuđuje svoj duh u život, tradicionalno dodijeljeno znanje bi ih samo zbunilo tako dugo dok su još duhovno neprosvjetljeni. Iz ovog razloga, prema Mojim uputama nikakvo takvo znanje isto tako nije bilo zapisano, jer svatko bi ga bio u stanju postići ako bi ozbiljno želio prodrijeti u Moj Plan Spasenja. Ipak, većini ljudi koji žive ravnodušno i koji su zadovoljni sa duhovnim znanjem koje primaju putem obrazovanja, to nikada ne bi bilo blagoslov ako bi svi odnosi bili jasno objašnjeni, jer ono se sastoji od takvih vrlo dubokih duhovnih razloga koje razum ne može dokučiti nego pretpostavljaju jedan probuđeni duh da bi mogli biti shvaćeni.

Nikome tko ozbiljno stremi za njime nije zanijekano pravo shvaćanje, ali ovo također zahtijeva udovoljavanje Mojoj volji, koja je otkrivena svim ljudima i koju svi ljudi poznaju budući su također podučeni putem unutarnjeg glasa... glasa savjesti... što bi oni trebali ili ne bi trebali napraviti. A budući je jedina namjera Mojeg protivnika raširiti tamu i boriti se protiv svakog svjetla, on će također uvijek utjecati na ljude tako da će oni sami spriječiti svo unutarnje prosvjetljenje, i on će također pokušati predstaviti ljudima Istinu na tako iskrivljen način da će im nedostajati svako razumijevanje za znanje koje duboko prodire u Moj plan Stvaranja i koje zahtijeva upravo ovaj probuđeni duh... Ono što je sadržano u Knjizi nad Knjigama je sasvim dovoljno za potpuno sazrijevanje ljudske duše pod uvjetom da se SVE izvršava... Ipak, čak i ovaj sadržaj nadilazi razumijevanje većine ljudi jer će slova Pisma ostati mrtva tako dugo dok nisu čitana sa probuđenim duhom (2 Korinćanima 3:6)... A ovo se odnosi na svo znanje koje je uvijek iznova prenošeno na Zemlju kroz Objave i koje jeste Čista Istina... Ovo će, također, biti ispravno shvaćeno i upotrijebljeno od nekoga tko je voljan ljubiti i tko je duhovno probuđen, i on će tada moći prodrijeti u najdublje tajne i razumjeti Moj vječni plan Spasenja. AMEN

ZAŠTO ČOVJEČANSTVO OPĆENITO NE ZNA ZA BOŽJI PLAN SPASENJA... SKORI KRAJ POZIVA NA OBJAŠNENJA...

Samo kada bi Mi vi uvijek pristupali, onda bi bili potpomognuti u svakoj potrebi i neprilici, bila ona duhovna ili materijalna... o vama bi se brinulo tako da to vašoj duši donosi najveće dobrobiti, pošto je jedino Čista Istina blagotvorna. Ja vam nisam postavio nikakva ograničenja, i ako žudite proširiti vaše duhovno znanje, Ja ću uvijek biti spreman podučiti vas.

Pitate zašto vam je sada objavljeno znanje o kojem ste do sada znali jako malo, ili nimalo. I Ja vam dajem razlog za to: uvijek je bilo ljudi kojima je duhovni stupanj omogućavao da budu uvedeni u najdublje tajne stvaranja, i koji su prema tome bili upoznati sa praiskonskim počecima sveg stvaranja: o otpadništvu od Mene, i Mojem vječnom planu Spasenja. Ali takvo znanje međutim nije nikad moglo biti predano dalje ljudima sve dok je njihovo stanje zrelosti bilo niže od onog na kojem su bili oni koji su ga primili od Mene... Ono nikad ne bi bilo shvaćeno u svojoj dubini, a da su ga ljudi preuzeli jedino doslovno, njihov razum bi prouzročio to da oni to znanje odbace kao obmanu sanjalice, pošto ga neprobuđeni duh nije mogao shvatiti. I za vrijeme Mojeg zemaljskog života su se ljudi također nalazili na jako niskom duhovnom stupnju pošto su i dalje bili u vlasti Mojeg protivnika (*Sotone*), koji je bio uzrokom velike duhovne tame.

I zbog toga je bilo samo jako malo ljudi koje Sam Ja mogao podučiti također i o takvim tajnama stvaranja, i čak ti su imali poteškoća shvatiti te poduke, pošto su i dalje bili natovareni sa praiskonskim grijehom, a to je predstavljalo oskudnu spoznaju (*ili 'a to je značilo da je snaga njihove percepcije nedovoljna*). Oni Me zasigurno jesu opet i iznova zapitkivali ali Ja Sam ih jedino mogao upućivati na prosvjetljenje njihovog duha nakon Moje smrti na Križu, nakon Čina Spasenja, koji je podignulo tešku zavjesu sa onih koji su Mi bili privrženi u Ljubavi.

Oni su otud došli do postepenog razumjevanja onog što Sam ih naučavao, ali oni ne bi bili sposobni predati dalje znanje iz gore spomenutog razloga, da ga njihovi bližnji neprobuđenog duha ne bi bili u stanju razumjeti... Pošto je ovo znanje... to jest probuđeni duh... bi(l)o jedino posljedica ispravnog načina života, ispunjavanja Zapovijedi Ljubavi koje Sam Ja naučavao čovječanstvo kao stvar od najveće važnosti (Marko 12:28-31), ljudi su najprije trebali biti motivirani na ispunjavanje ovih Mojih Zapovijedi Ljubavi.

Nadalje, vi trebate znati da su Moji učenici zapisali za buduće naraštaje ono što Sam im Ja Osobno odredio. Jer čak ni oni nisu još mogli shvatiti najdublju mudrost i zbog toga su se pridržavali Mojih poduka da jedino proglašavaju ono što Sam govorio onima koji su Me slijedili i smatrali za proroka, očekujući svakojaka čuda i iscjeljenje svih njihovih bolesti; koji su izvlačili utjehu i snagu iz Mojih Riječi i čiju Sam vjeru u Jednog i Jedinog Boga

mogao osnažiti pošto su bili od dobre volje. Ali onih koji su željeli proniknuti dublje je bilo samo nekolicina, i ti su bili pokretani više sa njihovim razumom nego sa njihovim srcem da Me pitaju stvari koje Sam jedino Ja mogao odgovoriti. Ti su zaista prihvatili Moja objašnjenja, ali bez dublje percepcije (*tj. bez da su ostavila dublji utjecaj*), osim nekolicine čija su srca bila naklonjena Ljubavi i koji su Me prepoznali kao njihovog Boga i Stvoritelja.

Činjenicu da su ti bili uvedeni u znanje te jako sretni u svezi takvih podučavanja ne treba ni spominjati, ali to je jednostavno uvijek ostalo ugodno znanje za one sljedbenike koje Sam Ja Osobno podučio, međutim, ono nije bilo predano dalje njihovim bližnjima ili njihovim potomcima, jer ti nisu bili sposobni razumjeti ga, i prema tome takve rasprave nisu bile spomenute od strane Mojih učenika. I nadalje, takvo znanje o praiskonskim počecima i konačnoj svrsi sveg Stvaranja nije bilo od suštinske važnosti za čovječanstvo a često, zaista, nije bilo ni korisno, jer da su o njemu bili obavješteni kao o dogmi, ono bi, pod određenim okolnostima i do određene mjere, djelovalo prisilno na slobodnu volju ljudi, koji bi... ako bi imali vjeru... gledali na njihov razvoj do ljudske faze sa jezom i osjećali bi se neslobodno ili nesposobni prikupiti Ljubav za Boga Čiji plan im je bio potpuno neshvatljiv... Ali tamo gdje Sam Ja bio u stanju prenijeti Božanska Otkrovenja na Zemlju, takvo znanje je također bilo pruženo čovječanstvu.

A blizina Kraja objašnjava zašto se u svezi ovoga neprestano daje jasna informacija, pošto se čovjekova odgovornost sada ne može previše naglasiti, zbog procesa ponovnog prognanstva (*duše u materiju; Knjižica br. 44*), koji se zbiva jedino na kraju perioda Spasenja i izvanredno je značajan za sve duše u njihovom uzlaznom razvoju. Prethodno tome, duše koje su podbacile sazrijeti na Zemlji su još imale mogućnost to učiniti u onostranom. Ali na kraju perioda Spasenja ova mogućnost biva obustavljena; onda nešto grozno postaje sudbina duše – ponovno razlaganje i prognanstvo pojedinačnih čestica unutar čvrste materije. Što bi prema tome moglo biti prirodnije nego Moje obavještanje vas ljudi o onome što vas čeka ako podbacite?

Vi ste također sposobni proći probu vašeg zemaljskog života bez takvog znanja ako ste živjeli život Ljubavi... Ali gdje se Ljubav ohladila a neuspjeh postao neizbježan, i sudbina je duše zapečaćena sa ponovnim prognanstvom, tamo Ja onda prethodno primjenjujem sva sredstva za buđenje čovječanstva; Onda ću se također pobrinuti da ljudi prime razjašnjenje o velikom planu Spasenja... pa čak ako je rezultat ništa više od toga da će ljudi slušati sa nepovjerenjem, više ga odbacujući nego prihvaćajući. Ja Sam međutim također upoznat sa voljom pojedinaca, i stoga znam tko neće odbaciti ovo znanje i tko će iz njega izvući rezultate... i zaista, oni će ga primiti od Mene, baš kao što Sam sve takve, koji su u svome srcu žudjeli za prosvjetljenjem i bili također prijemčivi za njega kroz život Ljubavi, uvijek uvodio u Istinu, – u najdublje duhovno znanje. Jer vi trebate također priznati Boga Ljubavi, Mudrosti i Snage u svim zbivanjima koje doživite, i vi trebate imati povjerenje u Mene i uvijek Me zazivati za pomoć, jer nevolja će prije Kraja još biti velika, ipak onaj koji ustraje do Kraja će biti blažen. AMEN.

Bertha Dudde – Autobiografija

Objave 'Unutarnje Riječi' dobijam i zapisujem od dana 15. Lipnja 1937 godine. Da bi ispunila želje mnogih svojih prijatelja Ja ću vam dati opis svoga zemaljskog života, kratko objašnjenje o onome što sam na duhovan način primila, kao i moje vlastite osjećaje u svezi svega toga.

Rođena sam 1. Travnja 1891 godine u Liegnitzu u Šleziji, današnja Poljska, kao druga kćer jednog umjetničkog slikara. Djetinstvo sam u svom roditeljskom domu uz svojih šestoro sestara proživjela harmonično. Egzistencijalne nevolje sam upoznala vrlo rano. Mojim roditeljima je trebao novac tako da sam svoju sklonost ka šivenju iskoristila ne bi li bila od koristi svojoj obitelji. No i pored toga su roditelji imali novčanih problema, a time i brige, tako da sam se sve do nedavno trudila pomoći svojoj obitelji.

Moji roditelji su bili različitih vjeroispovijesti. Otac je bio Protestant, a majka Katolkinja. Mi djeca smo bili odgajani u Katoličkoj vjeri, ali na nas nitko nije vršio pritisak ili nas pak prisiljavao da slijedimo crkvene običaje, tako da je kasnije svaki od nas mogao sam za sebe i u potpunosti odlučivati o svojoj vjerskoj pripadnosti.

Ja osobno sam bila religiozna, ali doktrinu Katoličkog sistema nisam mogla prihvatiti, iako sam poštivala crkvu. Jednostavno nisam mogla na van zastupati nešto što moja unutrašnja savjest nije prihvaćala sa potpunim uvjerenjem. Tako sam prestala odlaziti u crkvu, od propovijedi sam čula samo malo, i nisam imala nikakvo poznavanje Biblije. Nisam čitala nikakvu religijsku ili pak naučnu literaturu i nisam se priključila nekoj drugoj grupi ili religijskoj sekti.

Tko poznaje Katolički oblik vjere, zna u kakve sve nevolje zapadne čovjek sa svojom savjesti ako se je želi osloboditi. Ja također od toga nisam bila pošteđena. Ali u meni je ostalo pitanje: što i gdje je ono što je ispravno (*ili 'Što je Istina, i gdje je čovjek može pronaći?'*)?

Često bi dok sam molila Molitvu Gospodnju (*'Oče Naš'*) preklinjala **Gospoda** da mi dozvoli pronaći Njegovo kraljevstvo. Ova molitva se ispunila 15. Lipnja 1937 godine. Molila sam se tiho i osluškivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.

Još nisam znala da su mi te misli bile 'dane', sve dok u jednom čudnom snu nisam doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: '**U početku bijaše Riječ! Te Deum (početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo') Stvoritelju Neba i Zemlje!**

A onda su se pojavile sumnje: 'Da li si to sama od sebe napisala?' – Ukratko, hrvala sam se, molila se i vodila mnoge unutarnje borbe, ali uvijek su riječi iznova nadolazile poput rijeke, poput velikog toka mudrosti pred kojim sam drhtala. – A onda me Sam Bog oslobodio sumnji, On mi je odgovorio i prepoznala sam Njega u Njegovoj Riječi kao našeg Oca. Moja vjera je rasla, sumnje su postajale sve manje a ja sam primala i zapisivala svakodnevno.

Sadržaj zapisanog je prevazilazio moje znanje. Izrazi, koje nisam nikad čula, ili pak o njima čitala, čudni pojmovi na stranom jeziku, naučni pojmovi kao i upute su mi nezaustavljivo pritjecali. A povrh svega ljubavne izjave Oca Nebeskog kakve još nikad nisam čula a koje, na kraju krajeva, daju utočište i objašnjavaju sva pitanja o našim životima i smislu našeg postojanja.

Te 'Riječi' mi dolaze na slijedeći način: nakon unutarnje molitve i kratke koncentracije, oslušujem prema unutra. Tamo se tada javljaju jasno izražene misli, a riječi, jedna po jedna, jasno teku – uvijek tri ili četiri odjednom, slično radio priopćenju ili meteorološkom izvještaju, i to polako tako da sa lakoćom mogu pratiti i zapisivati jedan dio rečenice za drugim.

Riječi zapisujem stenografski, kao po diktatu, bez da mislim a ili konstruktivno sudjelujem u tome. Pritom nisam ni u kakvom stanju transa; osim toga, ja ne oblikujem rečenice, nego mi riječi na izvjestan način priskaču, bez da prilikom pisanja obuhvaćam značenje zapisanog.

Danima poslije toga, ili čak tjednima, taj stenogram prenosim u čisti zapis, bez da ga prije toga pročitam, riječ po riječ, bez mijenjanja ili 'poboljšavanja' jednog jedinog sloga, a ni u kojem slučaju ne obrađujući smisao rečenog niti ga stilizirajući. Trajanje jednog takvog diktata iznosi oko pola sata. Izričito bih naglasila da taj proces ne nastaje kao proizvod bilo kakvog pritiska tj. prisile, niti se događa u ekstatičnom stanju. Sve se to događa trezveno i jednostavno, bez ikakvog uzbuđenja ili utjecaja moje vlastite volje. U bilo koje doba mogu prekinuti Objavu, te je nakon deset sati ili dana usred prekinute rečenice jednostavno nastaviti. Bez da sam ranije mi dano pročitala, Objava mi ponovno biva tečno diktirana u pero.

Volja mi je dakle oslobođena od bilo kakve prisile – ono šta ja želim je služiti Bogu i činiti ono što Njegova Sveta Volja zahtijeva od mene.

Mogu u svoj istini izjaviti da sam do ove Istine bila 'vođena', i da su mi pojmovi u potpunosti bili i morali biti strani. Tek godinama poslije sam pronašla potvrdu onog što sam primila, kada sam upoznala zapise štajerskog mistika Jakoba Lorbera. Nemoguće je pojmiti moju radost prilikom čitanja velikih Lorberovih djela, 'Velikog Ivanovog Evanđelja' i 'Isusovog djetinstva'. Tek tada sam doznala da je i drugim ljudima bila dana Riječ Gospodnja, da je Bog, Gospod, u svim razdobljima pričao Svojoj djeci i da će i ubuduće nastaviti pričati, jer beskrajna Očeva Ljubav i milost ni ne može drugačije.

U Lorberovim zapisima sam otkrila isto ono što je i meni bilo dano. Često nisam razumjela riječ koja bi mi došla, međutim Nebeski Otac mi je u Svojoj Ljubavi

davao i objašnjenja. Bilo je i čudesnih događaja, koje je pojedinačno sada nemoguće navesti, ali koji svjedoče o nezamislivoj poniznosti i Očinskoj blagosti.

U nedostatku sveukupnog obrazovanja uvijek sam se smatrala ne-ispisanom stranicom. Nedostatak novca i vremena su me spriječavali da čitam dobre knjige kao i da posjećujem predavanja. Znala sam samo za napran rad od ranog jutra do kasno uvečer. I pored toga sam svakodnevno primala slasne obroke duhovnog dobra, bez da sam uopće znala za koga sam to primala.

Baš moje nepoznavanje Biblije i Katoličke doktrine mi je omogućilo da prihvatim Riječ Odozgo bez ikakva otpora. Moje iskustvo me uči kako je ozbiljan Katolik ili Protestant čije je znanje ukorijenjeno u dogmatskim teorijama previše vezan za njihovu dogmu da bi prihvatio i prigrlio Božanske Objave bez otpora.

Međutim, ipak postoje naučnici na više fakulteta, koji sa pojačanim zanimanjem najozbiljnije diskutiraju ova Božanska učenja. Ne samo da ih interesiraju neoboriva objašnjenja nastanka materije kao i njenog mogućeg razlaganja, već i nastanak pogrešnih učenja i raznih religijskih sistema i vjeroispovijesti. U porukama koje sam primila je pokazano u čemu se sastoje te pogreške, i od svih se zahtijeva skretanje pažnje na svako od tih pogrešnih učenja, kad god se za to pruži prilika.

Ali, svakome je ostavljeno na slobodu da prihvati ili pak ne prihvati u svoje srce Gospodnju Riječ. Ali onome koji je razumio duh tih Očevih Riječi, a ne djeluje u skladu s njima, taj samo povećava razmak između sebe i našeg Oca Nebeskog. Kada ne slijedi riječi opomene Ljubavi on se time neizbježno postavlja pod zakon. A u istoj toj mjeri, u kojoj ne bude poštovao Božje zapovijedi Ljubavi, će izgubiti i Božju Milost.

Božjom milošću se ljudima iznova daje Evanđelje, i prilično ozbiljno im je skrenuta pažnja na svrhu i cilj ljudskog postojanja. Jer milostiva Ljubav Božja želi spasiti sve one koji se još mogu spasiti prije nego što dođe preokret – a on sigurno dolazi! Vrijeme koje su svi vidovnjaci i proroci svih vremena najavljivali – Posljednje vrijeme – je sada ovdje!

Prema mojim zapisima, Gospod ne pravi razliku među Svojom djecom – **'Pridite Mi svi'** – glasi Njegov poziv. Blago onome koji sluša Njegove Riječi i koji Ga slijedi. Bog voli Svoju djecu, On ih sve želi usrećiti – pa čak i ako ona ne žele znati išta o Njemu.

Zapisano: 22. 11. 1953.

Potpisano: Bertha Dudde

I tek sada, sa ovim pred-znanjem, čovjek može razumjeti što je Apostol mislio kada je rekao:

'Doista, stvaranje (ovo je pravilan prijevod) sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: stvaranje je uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. Jer i stvaranje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje. Jer znamo: svo stvaranje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.'

Rimljanima 8:19-22

Preveli Lorens N. i Zoran Č.
Uredio i sastavio Lorens N.

www.zastocistaistina.com

www.youtube.com/user/AkademijaVjecnogPro